

Vincenctius Georgius liciens Artium ac Medicinæ docto: Antonio Megleczulo et Anglico carlino liciensibus virtutis iuris Scholaribus peritissimis. S. L. bis diebus proxime elapsis iurta ignem tempus. n. anni ac carnis p̄iuū vacationes id suadebam de multis a variis rebus et interloquendū de anthonomia sienda Per Magnificentia Boni Francisci Buricalehi huius alne vniuersitatis artistarum moderatoem Antiquū sermonem haberemus percepi Nobilitates v̄as Horicis corporis humanae ac partii eius que per anthonomiam habetur maxime affectare: Qd hand difficulter per Anthonomiam Mundini iudicio nostro haberi potest: Que cum Impressa apud bibliopolas non reperiatur vel si aliquę earum apud aliquos inueniantur ita mendose ac adulterate sunt vi nullus sensus ex prefati Mundini dicitur penitus elici possit: Quia de re vi Nobilitates v̄as id quod cupiunt consequi possim̄ bonus. huiusmodi opusculū castigandi fini nostri ingenioi viri es acaci animo suscipere nō dubitauimus et illud Veneris Hieronymio duranti omnium Impressorū nostrę etatis principi imprimendum tradidimus: Opus igitur tum diligentia quā In ea castigando versi sunus ut vestris humanitatibus satisficeret: tum quia a Hieronymo durante Impressorum solerissimo imprimeretur (ni fallo:) Amendatissimum habebitis: Et quo qd cupitis facile (vt puto) consequi poteritis: Valete et nostro Nicholao Mundensi viro morigeratissimo me commendabitis.

Inspicit Anthonomia Mundini. 88 ii
 Via vi ait. H. 7. terapentice methodi auctoritate
 Platonis Iopas in aliq scientiā vel arte tradit tri-
 bus de causis. p. s. vi quis satifaciat amicis. 2.
 vt quis exercitet utilissimo exercitio qd est p intel-
 lectū. 3. vero vt illo remedie obliuioni que est ex-
 senecute. hinc est qd bis tribus de causis promouſ
 proposui meis Scholaribus quoddā opus in medi-
 cina componeare. et qd cognitio partii subiecti i me-
 dicina qd est corpus humānū loca dispositionū appellant est vna partii
 scientie medicinæ vt dicit Averrois p. cui collige capitulo de diffinitione me-
 dicinae: hinc est qd iter ceteralibet cognitionem corporis humani p̄tū eius
 que ex anthonomia insurgit p̄posuit iraderem: nō hic obliterans stillū altū: sed
 magis fini manualem opationem vobis tradit̄ noriciam. **C** Simato itaq
 corpe vel homine mortuo p decollationem vel suspensionē lupino. primo
 noticia totius debenius h̄z. secundario partii: Nā cū oīs nostra cognitione
 incipiatur a notioribus nobis: q̄ sum. nā notiora sunt. et totū cōfusus sit
 pribus maxime a cognitione totius incipiemus. Circa totū autq̄ p̄tinū
 debemus cognoscere: est in q̄ h̄z dñā ab animalibus aliis. h̄z aut dñā in tri-
 bus. si figura vel situ partiū in moribus siue artibus et i pribus q̄busdā.
 In figura nā statu est recreta: vt hanc habuit pp. quattuor causas. nā cor-
 pus humānū p̄ habet inter cetera aialia materiā levissimā spirituolam et
 aerē et ide ad superiorē eleenabilem. **C** Secundo inter cetera eiusdem quātū
 tatis calorē habet ampliōē cuius est semp ad superiorā cleuare. **C** Tertio
 forma habet pfectissimā q̄ cū angelis et intelligentiis q̄ regunt totū vniuer-
 sum cōcūt. et ideo sursum eius fini sursum vniuersi debet esse. **C** Quartu
 ratione finis eius fuit figura et statuere erecte qd ipse finaliter ordinat ad in-
 telligere ad qd deserviunt sensus et maxime sensus visus: vt apparet in proe-
 mio metaphysice. et ideo in ipso visus debuit situari: cerebri se p̄ p̄s ca-
 put situ tali q̄ posset maxime diuersa sensibilia apprehendere. et qd ad plu-
 ra visibilis se extendit qn̄ situat in alto. qd apparet: q̄ custodientes ciuitates
 vt possint a longe bene vider et statuunt sua spectacula i locis altis: vt i turri-
 bus et huiusmodi: vt dicit. H. in 2. de iuumentis mēbroz. Et pp. h̄z ipse ibi
 dicit: A iuene in 3. can. in p̄n auctoritate eiusq̄ necessitas in creando ca-
 put supius in hoie non sicut pp. cerebrū: neq̄ pp. aures: neq̄ pp. os: neq̄ pp.
 nares: sed pp. oculos pp. cāni dicta: et sic ex pte oīum q̄tior causaz apparet q̄
 h̄z fuit stature erecte. pp. qd vocat antropos. i. planta reuersa: microcol-
 mus. iminor mundus. q̄r sursum et deorsum habet sicut vniuersum et mun-
 dus. et hec est p̄ dñā. **C** Secunda est ex moribus vel ex arte. mores enim
 inter cetera aialia habet magis manus: nā est aial politici et ciuile. arte
 vero omnia natura caret. nō enim habet artem insitā a natura: vt aranca:
 et apes et huiusmodi. et hoc vt participet omnem arte. si enim haberet aliq
 insitā a natura omni glia carerer arte vt dicit. H. p̄ de iuumentis mēbroz.

Considerat 3º ab aliis in pribus: non habet enim pres multis extrinsecas quas habet alia animalia: das a natura: nā non habet pres que a natura sunt quibusdā animalibus: dare: vt armā ad defensionē: sicut sunt cornua: rostra: unges longi: et istis talibus caruit: qz habet organoz qz est manus: quibus potest sibi parare omne genus armoroz ad defensionē: vt etiā dicit. H. pō de iuuentis: et ideo caruit a natura illis: vt omnia possit h̄e. caruit etiā illis pribus q̄ sunt pelles pilole: et penrose sine squamoſe ppter eadē cām: etiā qz non habet materiā ſupfluā multū nec etiā terrefrem q̄ materia eft illaz partū caruit etiā cauda: ppter eadē cām: etiā cū sit stature erēte quietem operat sibi ſedendo. cauda aut ſectionem pribibet: hoc ſufficiat de anothomia totius.

Contra Anothomia ventris inferioris.

De pribus aut ſicut ſunt duplices: pſimiles videlicet et cōpoſite: be ſimplicibus nō ponā diſtinciā anothomia: qz eaz anothomia nō perfece az: in corpore deciſo: ſed magis liquefacto in gurgitibus aquar. ſed ponendo anothomia membroz organicoz de coſimilibus loquar: fm qd̄ pſimile aliquod in aliquo membro organico dominat: vt de carne in anothomia coerde ossibus in anothomia dorſi et pedū et de neruis in anothomia cerebrī et nuche. **C**ontra membris aut officialibus ſcindit q̄ in cōpluribus ipſoz q̄tū ad anothomia faciā in mortuis ſex ſunt videnda: vt dicit cōmentatoroz alexandrīnus in cōmento libri ſectar. ſi que ipſo ſit poſiſio que ſit eoz ſubſtantia: et per ſequens: que ſit cōpoſitio eoz: q̄tū: numerus figura et ſtimulus eoz. Sed q̄tū ad anothomia ipſoz faciā in viuis ſunt pſideranda duo: que etiā in anothomia mortuoz poſſunt appare re quodāmodo. priuī eft que ſunt iuuentia ipſius et opaſiones. ſecundum eft que ſunt egritudines que in ipſo poſſant attingere: et ſi curā aliquā appropiatā habeat: q̄ ſit illa oſtendat. **C**ontrario aut ſunt numerus partū corporis eft: qz ptes qdā ſunt q̄ extremitates dicunt: qdā vero intrinſece et profunde. illaz qdā ſunt que in immediate ordinant ad pſeruationem ſpeciei. qdā q̄ in immediate ad pſeruationem indiuidui. **P**ro ſunt membra genitalia. **A**ut ſunt membra q̄ in ventribus pſinent. **C**ontra aut ſunt ventres in corpe nō. ſupiori qui continer membra atata vt caput infeſtor qui pſinet membra naturalia: mediis qui pſinet ſpinalia membra. **M**inimo tamen incipiā ab anothomia ventris inferioris. **H**oq̄ ſilla membra ſentia ſunt: et ideo vt iſta p̄mitus abiciantibz eis inspiciendū eft. **Z**: qz ois nra cognitio: et ſpāliter que ex manuſi exiſtit opaſione a noſtoribus incipit nobis. talia aut ſunt posteriora nature ſunt nobis noſtoza. **M**inimū aut eft videre de b̄ ventre que eft ſubſtantia et cōpoſitio eius: qz poſitio ipſius ſatis eft nota: qz ſuit poſitus inſtra alios ventres. ppter impfectionē membroz que pſinet: qz q̄to membrū minus picipat de nobilitate et pſectione. tanto locū magis obtinet inſtruū in genere membroz ſicut eft in mūdo in genere

enī. **I**ter qz pſinet membra bepurata ad pſinendū et expurgandū feces et ſupfluates graues que tendit deoſlum: et ſpāliter que ſunt accepte per ſuſlum. **E**ſt itaq; eius ſubſtantia carnosa et pelliculosa: carnosa tamē magis: et ex hoc appetet q̄ complexionis calide eft et humidē: cauſa quare ſunt hic venter carnolus: et pelliculosus: et non oſtusus eft. qz hic venter habet pñtere membra que ſunt ppter assumptionem cib: vt ſtomachus. vel ppter retentionem et repletionem ex ſecibus: vel ex aquofitatu: vel ydroptifis: vel ventositatibus: vel ppter impregnationē vt in matrix debet quādoq; intumescere. Si qz venter elicit oſtusus non poſſet intumescere. **C**ontra qd̄ oportet videre eft numerus ſuarū partū: q̄tū et figura. Partes aut ſunt duplices. ſi intrinſece et extrinſece quæda ſunt dire et quæda collaterales: direkte ſunt pars que dicuntur condere ozi ſtoma- chi et eft pars in qua ſentis ozi vel cartilago epiglotalis que alio noie vo- catur malū granatulæ quo ſuo loco apparet. poſtea eft pars ſtoma- blis que eft ſupra umbilicu. ſi distans ab umbilico p. 4. digitos. 3º eft pars umbilicalis et eft ubi eft umbilicus cui quo fir alligatio fetuſ in matrice cu- venis matris. ppter in intrinſece appetet vena qdā que pſinuat cu ipſo et ptransit per gibū epatis in chilium. Iſta tamē p̄iuata eft ſanguineoſi ſtrirata eft poſt partu a propria opaſione et ppter ea pſinuet ar- teria que cu p̄dicta vena deſcendit ad umbilicu fetuſ et quādo eft in umbili- co deſcendit infeſtus et pient ad arteriā adortiux ſpondiles et renuim: et hiliorū vt inſta dicit et quando excarnas mirach prope umbilicu: ſidera hanc arteriā qz eft ad modū nerui vel corde. 4º eft pars que vocat ſumē inſtra umbilicu per. 4. digitos et eft pars in qua vene qdā terminant ad cu- tim per qz pueri in matrice exiſtentis emittunt aquofitatem: ideo vt dicit. **A**lucena tales vene et talis pars noſtoz eft in non natuſ q̄ imperfeccis ut ego demonſtravi multociens. qz impfectis fruſtrat a tali opaſione. 5º eft pars que vocat pecten in qua exiſtit membra genitalia. ptes vero laterales ſunt due ypocundriū et yilia: eft ypocundriū ſinistrū ybi eft ſplen- te dextrū: ybi eft epar: et ylium ſinistrum et ylium dextrum ſimiliter.

Contra anothomia mirach. **I**n viſis ptes magis ūrinfecas ſic diſcernas. Iſpaſz. n. qdā ſunt pſinentes: qdā pſinentes coi noie nuncupant mirach. mi- rach aut ſcoponit ex quinq; pribus. ſ. ex cutē pinguedine pānicu- lo carnosolmusculis et cordis eoz et ſiphach. **L**ū rafozio igit̄ incide ptra bendo a ſcuro ozi ſtomači direkte vſq; ad oſa pectinis leuiſ ſcindendo cu- tim q̄ eft duplex: qdā eft ſicut coriū ſilla eft exteriū: et ſi deponit pot refa- urari: alia eft vera curis q̄ eft alba inmediate ſequēs coriū et eft ſpermatica: ideo ſi deponit nō pot restaurari poſtea in ſu ſtomači latitudine incidas p̄rabendo a dextris et linitris vſq; ad dorſum: poſtea excoria et habebis

primo cutini. Sed in mulieribus cane ppter venâ q̄ in eis a matrice ad mallas venit per mirach trâstens: vt intra dicetur postquâ statim apparer pinguedol maior tamen in porco q̄ in homine posl eam locutus est pâniculus carnalis qui non est nervus v alii. neq; carnes v mucus sed pmixtus ex carne nero v pânculo. post eum sunt corde v mucus. Musculi sunt. viii. sicut dicit Gal. 6° de iuuenienti caplo penultimo nā duo sunt longitudinalis quoq; fila pcedunt h̄m longū a clipeo oris stomachi v q̄ ad ossa pectinis idco vocati sunt longitudinalis: nec isti h̄nt cordas magnas nisi ligamentales. post istos sunt transversales duo superiores: vñq; a dextris: alter a sinistris: t ambo oxiūm a superioribus iuxta costas v desinunt in costas circa ossa pectinis sic q̄ dextrū corda tendit inferius ad sinistrū: t sinistri ad dextrū: t per oppositū sunt pcedentes inferiores ad superiores quo rūm ortus est ab ossibus pectinis t anche. t desinunt in cordas ad locum vbi sumunt coste. ita q̄ corde eoz cruciat se ad inicem ad modū istius figure. x. Ultimo post istos sunt latitudinalis quoq; fila pcedunt p latū unus dexterale sinistre: t ortus t apparentia eoz est mag uir dorsum versus supins: t isti cū longitudinalibus pueniunt se irrinunciantes ad angulos re etos. hic est numerus v̄ q̄ sitas: posterior: t substâria: t figurâ: t colligâria: t sumuntur horū musculoz. **I** Juuamentu eoz est duplex. s. cōe t p̄prium. cōe erâ est duplex principale t secundârû. principale est vt stârumentum substantia ipsius mirach membra inuincita tucantur a nocuâ extir insecis t caltas eoz reuerberat ad intra. secundariu iuuentu est vt adiungent ad expulsiōnem eoz q̄ a pectori expellunt: t vt ad expulsiōnem fecis: t fetu eti cū mirach adiungent vt supra dicit. B. codem. 6°. Juuamentu spâle est q̄a musculi lôgitudinalis sunt facti ad attrahendâ principali: t secundario ad expellendâ: t q̄ hec opatio maxime in intestinis requiri. ideo isti musculi fuerunt magni expulsiōnem aut opant p̄ cōtritionem villoz suoz quibus actis exprimitur membra. q̄ stârimenta t p̄pns expellunt qdâ in eis. Item hoc faciunt gfa diafragmatis cū quo stârimenta: qdâ descendens a pte posteriori deorsum cā sit qdâ intestina t membra que stârimenta sunt qdâ inter duas manus. t ideo quando isti musculi h̄bunt t compriunt alioz astante q̄ illa membra exprimitur qdâ in eis stârimenta res stârta inter duas manus expellunt per cōpressionem manuâ ad inicem: qdâ latius declarabit infra in anō dyaphragmatis. **M**usculi vero latitudinalis sunt facti ad expellendâ principali: t ppter hoc maxime t imediatâ approximant intestinis: t qdâ expulsiōnem faciunt ppter cōpressionem ptiis a qua debet fieri expulso: t expulso debet fieri supioribz ad inferiora hic est qdâ isti musculi fuerunt mag politi supius qdâ inferius. Trâstversales vero positivi fuerunt ad retinendâ: retentio. n. sit p villos transversales vt apparet. 2° de virtutibz naturalibz: t qdâ retentio rem oportebat fieri ne realcenderet transversitas ad locu supiorem vnde venit: t ne cito descenderet. sed stârimenta vtotum iuuentum exiret. ideo non fuerunt tantu duo trâstversales superiores sed t inferiores. sed qdâ maior requiri retentio ne regrediat superius.

q̄ descendat inferius: idco maiores fuerunt trâstversales superiores. q̄ inferiores: t etiam ad hoc facit dyaphragma vt postea dicetur.

C Be Anthonia siphach.

Leuatis aut̄ t abscessis his musculis appetit siphach: melis t̄ est vt isti musculi in vna pte reseruent ppter illud qdâ oportet postea videre: t istud siphach est panniculus subtilissimus t valde durus: t iste fuit factus vt phibere ne musculi cōprimerent membra natralia cū ea prineret: t ppter h̄t fuit nervus vt posset dilatari t stringi qn illa dilatantur subtilis ne ea aggrauaretur: t durus ne faciliter rupere. nā ex eius fratura accidit passio qdâ ruptura seu crepatura: itumescit. n. hoc mirach cū rupit h̄ siphach. Sunt etiā eius alias duo iuuentia q̄ ponit Aliud in libro de aialibus caplo de anō stomachi. s. vt p̄ actionē eius versus dorsum cū quo alligat expellat qdâ in stomacho t in intestinis t in matrice: zinef: h̄ facit sumulcū dyaphragmate cū quo stârnat vt postea patet. Aliud iuuentu est vt alliget intestina dorsum t vt vlt ab ipso orian pâ nicioli otiu alioz mēbroz in eo stentoz. Alia utilitas h̄m Ha. ḡ de iuuentis est q̄ phibet intestina a ruptura a vñflatur a vñcostrate: Et ex his p̄z q̄ sit sba mirach: t p̄plo eius: appetit q̄ sit positio eius: q̄ sit q̄ritas t numerus ptiis ipsius: t etiā appetit q̄ sint iuuentia ipsius. Rerat q̄ videre de passionibz eius. pōt aut̄ vñter pati oē genus egritudinis. s. malā p̄plo nem: malā cōpositiōne: t solitudo iuuentis: de cura male cōponis nibil dicā qdâ nibil habet. p̄p in sui curatione qdâ ex anō dependeat. mala aut̄ cōpositio q̄ est tumor p̄ter naturā in ipso est duplex. qdâ est apostenâs: t qdâ non. M̄rina nō habet aliqd̄ scipiu nisi qdâ in eruptione ius si erupat ad intus t ex hec est prior q̄ si ad intus tm̄: vel ad ex tm̄. Et cā patet: q̄ natura nō habet supra: qdâ se fundet in solidâ vulnus. mala aut̄ cōpositio que non est apostenâs est inflatio ventris q̄ accidit in vdropisi acslite vel timpanite. nā in acslite aquositas stârnet in peccitate ventris inter intestina t siphach. sicut in timpanite ventositas retinet: t facit mirach intume scere. **I**n curatione aut̄ eius debet pcedere cu bis q̄ ponit autores. modus aut̄ qdâ maxime dependet ex anō est exractione q̄ stârnis p incisione. **M**odus at est vt p̄ siphach quā nūc icidisti reducas sup intestina ita q̄ stet sic i vino t postea i vdropico situato supino debes cu si vñtris trahere supiō t postea h̄re rasoriū t pforare vñp ad siphac. ita q̄ è icidas siphach. t mīc statim debes h̄re t ponere i foramine t ex h̄re de agitata qdâ sustinet paties: semp tñ sī memor q̄ melius est ifra subsistere q̄ exsistente enactare t spâl i vdropis pp debilitate h̄vitis. postea dimicte cutim q̄ redibit ad locu p̄p: t cooptet vuln: t qdâ nō apli exhibit. Et qdâ vis et h̄re plus de qdâ retrahere ipsam cu si p̄ t celi. Istud m̄ vuln: nō facias nisi a lateribz nō i medio. p̄o qdâ vuln: factu in medio nō ita faciliter solidat pp siphach. cē grossius t solidibz qdâ in lateribz. 2° qdâ pp cordas vuln: è paratu adducere spâlin. 3° qdâ aq melius egr edidit: qdâ granis è tēdere deo. Si vñ venit patiat folione p̄tinuitat: tñc illa solo aut̄ e penetrâs vñq ad

profundūlaut nō. si nō: tunc nō est cura difficultis. si sic aut per vulnus egreditur aliquid ex contentis aut nō. si sic: tunc illud qd̄ egreditur aut est zirbus adipinus: aut aliqđ interior: si zirbus: tunc debet sui cū sīrīco aut ligari in cūtem qd̄ pōt: et postea abscedit. qd̄ totū qd̄ de ipso prangit ac corrumptit: et si intromittit putreficit et putrefacit alias pres. et ideo debet abscedit: postea illud reintromitti et sīrīco retineat extract et retineat labium aperitū: qd̄ natura consolidabit zirbus et expellit illud qd̄ cū filo est alligatum: et hoc facio debes cōsolidare vulnus. Si vero illud qd̄ est egressum est intestinū: nūc aut intestinū est vulnerat: aut nō: si nō est vulnerat: nec alia substantia est ei inmolata: qd̄ citius pōt debet intromitti. si vero alia substantia vt puluis v̄l sanguis est annexa debet lauari cū aqua calida: et reintromitti. si vero pp̄ mora ventositas sit in eo inclusa: et ex h̄ intumescit et non possit reintromitti. tunc cataplasmā resolutum: vel spongia madefacta in decoctione resolutum debet supponi et derumescit et reintromittit. Si aut nō posset derumescit nec intromitti: tunc dilatet vulnus mirach: donec intestinū reintromittat. Si aut intestinū fuerit incisum: tunc si ipsum sit ex grossis intestinis debet labia eius cū sīrīco sicut labia aliorū membrorum. si yō sit ex subtilibus intestinis: tunc nō sustinet suitionem nisi sit p̄fusa valde. et talis impedit operationem eius: pp̄ qd̄ melius est vt retineantur coniuncta labia vulneris cū capitibus formicarū magnarū: debent enim labia intestini coniungit: et debes habere formicas magnas et facere qd̄ mox deam labia coniuncta vulneris et abscedere caput statim: et sic facere donec labia stent cōlincta: et tunc reintromitte intestinū vt prius. hoc facio ad solutionē ventris curanda redi: et illud vulnus curat cū reductione laborum in vñ: et reducta rethinet in vñ: suitione facta cū sīrīco hoc mō. Hā in p̄ suitione debet accipit torū mirach ex vna pte: ex opposita vero parte debet dimiti siphach: et reliquā de mirach debet assumi: et in alia suitione totū mirach in pte in qd̄ dimitum suffit si phac debet assumi: et ex alia pte siphach debet dimiti: et sic cōsequenter ad h̄ vt labii siphach cōiungat et reducat labia membris carnis formis: et fiat citius et firmor cōsolidatio vulneris: et eodem modo curat vulnus hoc: si p̄ ipsum nihil sit egressum. Et h̄ de anno mirach qd̄ erat membrū cōtinens.

Te **A**notheronia **zirbi.** **E**stat videre nunc de **ano**⁴ membroz cōtentoz hec autem membra numero sunt. x. primū qd̄ occurrit est zirbus. secundū intestina. tertiu est stomachus. quartu splen. quintu est epar. sextu me senteriu. septimu renes. octauu vesica. nonu testiculi et vasa spermatica vel matrice in matre. decimū est virga cum collo vesice. Et p^o de **ano**⁷ zirbi qui extrahit ex dictis Ha. g. de iuamentis. primū autem qd̄ loquitur videre est locus eius. locus enim eius in hoco est qz cooptabit anteriori parte stomachū et oia intestina. licet non cooptiat in aliis oia intestina. et hoc fuit qz bō inter cetera animalia eiusdem quantitatis est debilioris virtutis dige

Stine, & etiā q̄ intestina noctuis exterioribus magis sunt dispositae pp cūtē ipsius subtiliorē esse & minus pilosam. Ex his erit pōt patere scđm. s. q̄ sit iuuamentiū eius. iuuamentiū n. ipsius est sfortare p̄ncipali digestionē stomachi & intestinorū: reuerberāt̄ calorē ad stomachū. Et ppteræa dicit. B. in g° de interioribus q̄dā miles fuit in bellū i vētre vulneratus cui ep̄plex. I. zribus fuit abstitus. m̄ ex vulnerē sanatus est. Et quō esca tñ nō potuit postea digerere bīlex his erit p̄pter p̄z tertiu inq̄rendū de ipso. s. de sba eius: sba eius non fuit simplex. sed cōposita & fabricata ex substantiis q̄ hñt calefacere. & ppteræa h̄ fuit cōposit⁹ ex q̄druplici sba vt ponit. B. g° iuuamentiū mēbroꝝ. s. ex pāniculis duobꝝ subtilibꝝ: & ex adipē seposta ex arteriis: & venis. ex pāniculis p̄o: vt ipsi pāniculi r̄tinerent alia: & q̄ iste zribus debet esse extensibilis & lenta & deplūs vt caliditatem reuerberaret. ad h̄ aut p̄t sba pellicularis magi aliq̄ alia. z° in ipso fuit adeps q̄ calefact̄ cu s̄t valde. ppin in potentia ad caliditatem. 3° arterie & vene. q̄ multū calefactiū. Ex his erit pātent̄ alia duo. s. q̄s sit numerus p̄tiū eius: & etiā q̄ sit colligatiā eius. nā h̄ colligantia ad mēbra ad q̄ terminat vt stomachū & splenē & intestinat spal̄ colo pp cām q̄ dicet: h̄s erit colligantia ad mēbra a qbus orit. orit. n. ex pāniculo carnoso qui alligatis est dorso iuxta afrafragma. Et cā q̄ ab illo orit est qd̄ pāniculū illū terminant due eximitates pāniculi sibach: q̄ debet inueniri zribū. z° q̄ ibi sunt magne vene & arterie a qbus iuxta stomachū orizunt pue vene & arterie p̄terentes zribū. 3° q̄ est ibi mesenteriū seposta a quo orit adeps seposta replet̄ vacuitates illi⁹ p̄texture. Quæaut̄ si egritudō istius declaranda per anothomia pateret bis que dicta sunt supra.

CBe Anothomia intestinorum

Leuato zirbo q̄tū ad p̄ē q̄ coopit iestitia t̄ n̄ plus: vt nō moueas
alia iēbā a suo loco: statim apparet iestitia circa q̄p̄ notabilis
positionē t̄ numer̄. finetū t̄. n̄. plura inmolata t̄ reuoluta: t̄ non su-
i intestinū rectū pp̄ duo: p̄o q̄ dator q̄ obdūa bruitis tm̄ sit vñū
i recte p̄cedens. in hoc eaut t̄ alius alalib⁹ p̄fectis fuerūt reuoluta
as cib⁹ in stomacho: p̄tinere c̄tē t̄ intestinis. q̄ si nō p̄tinere opos-
itū esset in p̄tinia acceptione cibi: t̄ p̄tinia assellatione: t̄ p̄tinatio
i et occupatione in aliis p̄fectorib⁹ op̄ationib⁹. 2. cā fuit: q̄ si to-
inū fuisset vñū rectū nō q̄liber ps̄ cibi fuisset p̄tacia a superficie iestitia
nō exiūscisse intestinū totū humilitatis: p̄tenit in cibo t̄ chilo ve-
l remaneret de cibo iniactu ab intestinis t̄ vt totū humilitatis exi-
ordinauit natura ipsa esse inmolata. ex t̄ statim apparet tibi q̄ sunt
mero. q̄ sex tria subtilia seu gracilia: t̄ tria grossa.

Per Anthoniom*intestini recti.*
P*recipiendo m ab ultimo qd vocat rectu vel longaon cuius ex-
tremitas est orificiu qd vocat anus sed vi ano aliorum no destinaat
bb*

Ligare oportet illud intestinū circa medium eius in duabus pribus: et in medio ligature incidere et inferiorem premi dimittere: et cu superiori excarnando ascendere extremitate et nota circa illud intestinū multitudinem venarum menseracar: quod veniunt ad fugendum si quid de humiditate in chilo vel superfluitate remansit: et istud intestinū iuxta ista finit: ubi incipit intestinū quod colon non minandum est. quod ideo dicatur colon quod plura habet colla vel cauernositates vel cellulas vel caneras in quibus stercus figura accipit et in ipso retinet propter hanc cellulas.

C De Anathomia colon.

Circa quod intestinū colon. homo debet considerare locū quod multis circa renē sinistrū locat et inuoluīt: hec est cā q̄re eius dolor ex parte loci non distinguunt a dolore renali. postea vero ascendens et coopiens splenē incipit circa exteriora declinare v̄sus p̄te dextrā et coopti stomachū: et p̄p coopturā quā facit supra stomachū. accedit et q̄n superfluitate delendit in hoc intestinū quod stomachū ei copiat et dolor et rugitus tunc r̄pis appetit circa stomachū et r̄cū hō statim considerat assellare et assellat: quod non contingere si in stomacho essent humores quod facerent hunc rugitū et dolorē: ex hoc patet q̄re accedit his quod purgant sincopis quā appetunt assellare: et est quod humores in intestino hō continentur quod debent evanescere: et tunc illi humores existentes in illo intestino alterāt stomachū et os eius: et exalteratione osis stomachi sequit sincopis. Sed dubitabit aliquid rationabiliter de loco istius intestini: quod cū sit de grossis debet esse inservi et non supra alia cuius oppositū apparet. Secundū quod illud intestinū sicut locatū supius iuxta vel p̄p stomachū pp tria. prīo quod illud ignobilis est oībus gracilibus: et ideo sub mirach debuit inter cetera positū esse exterius. sed quod illud intestinū continet feces: et aliq̄n indurant illerū: de se priuare sunt omni humiditate et caliditate naturali ut a mēbris vicinis adiuuaret ordinavit natura ut locaret imediate supra stomachū ut cooptet et sibi a quo et stomachus cooperiet: et in bus ipsum humectat et calefacit et p̄pterea apparet quod non est aliq̄d intestinū cū quo ita alligatur sit in bus sicurū colon. Tertia cā huius locationis est: illud intestinū p̄prie est faciū ad contineñdū et expellendū feces et magis ad expellendū feces: et ideo inter alia intestina ad ipsum p̄prie debuit pertinere et quod haber expulsuā stimulare: modo p̄ hoc quod sic locatū est: coad ipsius substantiā pluerit p̄pter illa quod concavitatem intestinorū pluerit: nā supra ipsum in parte dextra existit penula tertia epatis in quod kistis fellis cum quo colligat: et hoc apparet ad sensum: et p̄pterea tale intestinū in tali loco apparet citrinū et amarum in gustu. Et nota circa hoc mirabilem operā nature. Ad illud quod obicitur soluitur: quod intestinā non iudicant superiora ratione loci: sed ratione colligantur quā habent cū stomacho vel fundo stomachi: modo intestina gracilla rōne talis colligatiō sunt superiora alitis: et ex loco illius intestini superioris apparet causa q̄re in dolore colico dolor augetur

tempore assumptionis: cibī: quod tunc istud intestinū comprimit a cibo sed in tpe fāntis nō: sed intēndit dolor renalis et hoc est vñū ex signis distinguiis: inter vñū dolorem et alterū: et ex loco et colligatiō dicti intestini apparent nobis duo: vñū vtile in cognitione: et aliud in opere. in cognitione: quod quando colica fit: prius incipit in parte sinistra et in illa magis molestat: tum quod intestinū illud frigidius est ibi cū non contangat a kisti fellis. secundū quod in maiori quantitate est locatū circa tenem sinistrū: et ibi etiā strictus: tamen illa colica q̄ sit in parte sinistra nō radū molestat: tum quod sit a causis facilioribus: tum quod causa eius est in loco viciniori ad expullionem. Et nota: hoc quod per experientiam vidi multo tensi. Quātu ad opus vero cōfert: p̄sio: quod in colica ea quod administrantur exterius debent magis applicari circa v̄pocundriū sinistrū: quod dextrū: licet v̄ro biq̄ cōferat. secundū quod quādo sit clisterē melius est ut corpus declinet versus dextrū: ut intestinū colon nō comprimat ab aliis: postea infecto clisterē versat se sup latissimū sinistrū: et postea paulatim sup dextrū: sicut in expullione quod debet fieri per portionē administratā per premū supiorem. Ecclora quādo incipit mouere: hec de loco et colligatiō eius: substantia vero eius tertia considerat grossiam et solidam: p̄pterea venositatem generatā in eo mulio tpe continet que fortissimū intercedit in eo generat dolorem: qui cū sit in substantia grossa et solida apparet ac si intestinū terebello perforaret: et ideo etiā in hoc assimilatur dolorbie doloz renali. quartu considerare debet figura eius: et formā quā apparet ex dictis: cellulosis enim est intestinū: et in cellulis illis quā via et transitus multū oblitus: quod sit causa mox superfluitatū in eo: propter quā ille figurā recipiunt ad modū cellularū: et ideo sterco figura habet quā lēcis: que magis appareat in stercore retento et exsecato ut in sebibus et aliis egritudinibus in quibus eiciuntur equibale et humores flegmatici retinentur: et sunt materia cucurbitinā: nā in concavitate cellularū: est humor flegmaticus multus qui est sufficiens materia ad generandū vermes: sed si inter vñā cellulā et alia continet paucus humor qui nō sit sufficiens materia ad generandū vermes: est tamen sufficiens ad generandū panniculū continuantem vñū verme generatum in vñā cellulā cū altero generato in alia. Operatio autē et iuuentū et egritudis illius patent ex predictis.

C De Anathomia monoculi.

De autem intestinū continuatū est ex parte superiori cū monobculo sive ceco: quod dicuntur monoculi: nō quod nō habeat nisi vñū osī: cū p̄ qd attrahat et expellat: quod est impossibile: sed quod h̄z orificia duo vñū p̄ qd attrahit: aliud p̄ qd expellit. Illud autē p̄ qd expellit nō est sic in aliis opposite locatū cōtra primū: sed ambo locata sunt iuxta se inuicem: et infra hec orificia p̄det lacuna huius intestini ad modū sacculi: id alio nomine saccus vocat. Et sic apparet figura et colligatiō loci: et quod locatū est in laterē dext̄ sup v̄el iuxta terminū anche sine scie et iuxta renē dextrū: sba ei⁹ est eadem: bb: ii: ii:

et sua colo. Egitus patet et silem ei. Iunametu est ut per suum quod venit ad ipsum leo reincident: et revolvent: et reverberentur vel defossum prohibeat citius ipsius suum ab intestinis superioribus: et ista intestina superiores sunt gracilia et sunt tria.

C De Anatomia yleon.

Am huic testinatu intestinum yleo quod circa ylia locationem et situ hunc revolutionem et in isto sit passio ylaca et quod est dolor vebemens circa ylia et sic upper loco: colligatur et passio: et sua eius: quod est subtilior: est id yle vocat. sic pp hinc eam vocat yleo. Iunametu ei est quod est factus ut continet succuum ut quod vitre est possit erucari: id multum voluntum est: ad ipsum puenit ples vene mefaice quod ad aliquod aliud testinum: et ab eius et mesenterio debes eum excarnare: et quod ad prius eius superiore in stomachum pernisti tunc immenes quod circa prem simistrum ad spondiles declinans valde est incarnatum cum mesenterio: et ideo cum couteau incide ne frangas aliquid.

C De Anatomia ieiuni.

Post incisionem iuenies testinum testinum: quod taliter vocatur: ut plen regitur vacui in bene dispositis et cum hoc enactitas est duplex: si rectitudo eius non rectum est sicut testinum ultimum. secundum quod est multum colere quod venit ad ipsum a chisti sellis per canalem qui continuatur cum interstino duodeno: cum quo illud immediate continuatur.

C De Anatomia duoden.

Et de hinc illud testinum: vocatur est duodenum: quod est logitudo ut in pilibus est: et digitorum: et ad hunc testinum puenit canalis quod a chisti sellis: et id caue qui excarnans non affundit canale feccas: sed id testinum duodenum binum ieiuni et ligat et cum scipio sic scipit autores hunc testinum. Ieiunum est duodenum. Secundum ieiunum. Tertium yleon: et illa sunt gracilia et superius. Quartum est monoculum sine cecu. Quintum est colon. Et sextum est rectum: et ola testinum videbis esse involuta et continuata et alligata dorso sicut quis alligata sunt ola viscera per quoddam membrum quod vocat encarus vel mesenterio a mefaicio que in ipso sunt. et vulgares dononichini vocant eum interiglio quasi interiora tenens.

C De Anatomia mesenterii.

Sicut membrum hoc positum est venis cordis: panniculus: et ligamentis: et membris ut panniculus membra possit ligare et teneri et sui sunt notabiles: et sua seposita pingui ut dura membra quia sunt spondiles cum molibus quia sunt testinata et alias viscera sine membro pingunt ut molles et duro non patiat.

Reliquis autem vacuitatisque sunt huius replieatis glandulae quod multe sunt huius membra. et huius ynuo iunametu carnium glandulas quod sunt huius. Aliud iunametu est ut subsistent venas mitiles quod sunt displice: si non est logitum quod iste carnes sint facie ad glandulam bimilitatem quod testinata et sex interdu humectent: etiam dato quod cibaria sumantur dura et ideo videmus quod sternus liquidum emitit dato quod cibaria sumuntur dura maxima tamen per carnis glandulae est ut pre supiori et grossa in quod congregat frequenter: pp pinguinitate ad splenem milia ex quod causat milia infarctia. Ideo facto elicta mesenteriu vel pindimite donec feceris anathomia venae: quod pueniunt ad stomachum et ad splenem: ad quod videtur et alioz membrorum iusta stomachum cum canalis per portenarum et ligata fortiter et indec testinata. sicut incisionem infra locu ad quem puenit canalis a chisti sellis ad testinum.

C De Anatomia stomachi.

Isto de testinis videbas et peccas ad tertium membrum pura stomachus de quo videre debes illas. vi. quod de aliis. p. n. pro nobis locum eius est circa locum nostrum p. vbi eius. secundum solum. ubi eius est qui sit cella cibi stomachus ut dicitur. Et secundum quod de iunametu membrorum capitulo. et ibi habetur tonus quod dicet de stomacho et dicunt est de testinibus et babet ab ballabate secundum theorice disponitio regalis capitulo. Et hunc locus eius in medio corporis superioris et inferioris: dextrum et anteriorum et posteriorum: sed tu hic dubitabis quod de stomacho non fuit possum iuxta os: dico quod cum sit duplex: una quod iuxta os de bene esse membra ambulans pp attractione aeris. secundum quod membrum feci recepta debet esse continua cum stomacho. Talia autem istra brafag debet esse praesta: et ideo vides quod stomachus superius b. et cor mediante brafag et cisterne mesenterium et testinata dextra b. et parvum quod apprebendit. v. suis peniculis: sic manus quod apprehendit et caput. v. dicitur. Et in sinistra b. spicula quod calcit mediantibus arterias: et p. anteriorum: et b. Et posteriorum musculos dorsi et venae magnae et arteriae quod trans supra dorsum ut postea videbis: et ideo locus eius in me est ppter quod est sic cella cibi cois oibus. Sunt autem ei est quod licet sit locum supra dorsum p. in sensu supiorum declinat ad locum sinistram: inferior vero ad dextram. Et ca istius situationis sunt pp canthus qui dicuntur anatomia epatis nam epatis debuit esse laterem dextram elevatam: et cum sit magna rotunda: et cava: et rem dextram et ppter supiorum occupant: et ideo in dextro non ponit p. supiorum stomachi collocari sed in sinistro. p. gressor debuit ad prius dextram declinare et quod in pte sinistra inferiorum iuxta renes est testinum colon grossum nulatum involutum multum involutum: et occupat magnum locum. Sed in pte dextra infere sunt testinata gracilia et subtilia quod modicu et parvum occupant locum: ideo stomachus qualiter ad prius inferiorum debet declinare ad prius dextram ut replet vacuitatem ibi existente et cedar locum colon. Sed tu dico quod stomachus non sunt locatus directe supra spondiles dorsi. dico quod cum huic ponit et duplex: una enim quod dextra est: ut cederet epatis in pte dextra et replete vacuitatem in sinistra. alia enim quod si stomachus esset directe locatus supra dor-

sum tunc orificia duò. s. superius et inferius essent directa et ideo in hole cu
sit statim erete stomachus non bene contineret cibum sed delcederet ab eo sta
tim cibus utrumque non contingat si fuit situatus. sed etiam cum huic fuit quod cu ad
os eius et per supiorum debet recipere meha a splene que est in parte sinistra. cu vero ad
partem eius inferiorum debet recipere colera ab epate que est in parte dextra;
et hoc apparebit pum. scilicet est locus stomachi. f. m. s. colligatur; inter apparebunt
melitus que colligatur habet cum splene et epate; cum corde et cum cerebro et illud
inter declarabitur; que apparebit que cum splene habet colligatur per venas que
sportant melacoliam ad os stomachi; et per venas que venuunt ad sinistrum stomachi
qui ad nutrimenti; sicut cum epate habet colligatur ratione venarum reliquias; cum ce
rebro per nervum que vennit ad os stomachi et expedit maxime circa per supio
rem stomachi. cum corde quo habet colligatur ratione arterie magnae que est ab eo.
Et his potest patere tertium. scilicet figura sit; que est figura rotundata; que ta
lis figura maxime est a notum et remota. Ita quod omnium alias est capacissi
ma. stomachus autem multa debet continere; sed non perfice figura rotunda; sed ar
cualis magis; per quam dicuntur; que per superiorum eius est declinata ad sinistrum; et inferior
quo ad dextrum ad modum circubitus retortus vel saracenicus. vero est quo oia que di
cent de stomacho melitus apparebit per anno hominis membrorum subsequentium.
patet etiam quod sunt quatuor stomachi; que magnae valde sunt; et tercium opor
teat ipsum recipere et continere magnam quantitatem ciborum; vero que non semper est in ma
gnitudine sui ultima; sed equat quantitatem continenti; que extensibilis et corrugabi
lis est. Quinto autem videas piez et numerum prius eius; pres autem eius sunt du
plices. scilicet viles et integrales. Queda vero sunt quantitatibus et determinatis. pme
sunt due tunicae eius; per et intrinsecum est nervosa; et extrinsecum est carno
sa. vero est quod per est spissior et quod illa debet per contingere cibum et ideo ut non
ledat ab eo debuit esse spissa. Item per aliud quod stomachus per illam tunicam
est valde extensibilis quod requiratur interdum per multam quantitatem ciborum; sed ex te
rioriter requiratur per digestionem fuit subtilior; que digestio stomachi adiu
natur valde a membris viciniis circumstantibus. sed extensio et levitatem cibi non.
Et ista tunica non solu diversificantur in sphaera; et in quantitate; et loco; sed situa
tione villosa; que in per cum in ipsa sit appetitus; et appetitus invenire ordinetur
ad attrahendum; villi fuerint situati ad attrahendum; tales autem sunt longitudinales; et ideo
in ea sunt villi longitudinales; que attractioni statim contingit retenzione. que omnes que attrahit attrahit ut retinet; que attrahit ut in eo mem
brum voluptutem habet; hinc est quod in hac tunica fuerint posti villi transversales qui
deservint retentionem; vero est quod illi sunt in parte non inferiori sed exteriori illius
tunicae. in per quo cum ipsa ordinetur ad digestionem; et digestionem deserviant; et
quod expulsio que ei subsequitur; in eis se fuerint situati villi longitudinales; et ex
hoc ergo quod intrinsecum tunica fuit nervosa; et carnosum non fuit per villos longi
tudinales que debent esse in intrinsecum; que est vel debet esse principium appetitus.
Intra alia est quod intrinsecum est ordinata ad sentientiam; extrinsecum ad di
gerendum et alterandum. Hinc autem sensatio melius sit quoniam sensibili immediata oc
currat sensus vel membrum sentiens. alteratio vero potest esse per medium et

39

digestio; et hoc est quod ponit expresso Alucena capitulo de membris primo cap
tione sensibile; ubi dicit sic: Et natura quodam intrinsecum tunica. s. stomachi fe
cit nervosam; et extrinsecum carnosum; potest namque digerentis operario ad id quod
digestio est in potentia sine occursum peruenire; sentiens vero id quod senti
tur non potest sentir emulsi obviatio ei sensibile. s. sensu tactus. Alio vero sunt
pres eius quantitatibus et determinatis ut pars superior; et orificium eius inferius
quod dicit portanarium. per superior angustior est in natura parte inferiori. quod in
inferior debet fieri digestio et cibus debet contineri in superiori non. Organis
tamen hanc partem continentur et differunt. quod ambo possunt a lateribus et
non sunt posita vel facta in ultima eminentia pars superioris vel inferioris.
Sed per inferior descendit magis per portanarium vel pileron. ut cibus non
descendat sed continetur in ea; ut in bursa quodam superior supeminet ori sto
machi; ut quod stomacho repleto homo inclinaret non ascendat cibus ad nies
ter et os. et spaliter quod multum replet stomachus. Et ex hoc potes videre quod
ex supraquantitate cibi diafragma corporinum est; et cibus non egreditur. Item que
nuntiatur. quod ambo orificia sunt in stomacho in loco ubi continetur vel alligatur dor
so. non os stomachi est recte in per sua colligationis dorso alligatum et proprie
ta alligatum est os stomachi ad spondilem ubi finit diafragma. et ista est ter
tiadecima. ex quo in duodecima est costa ultima mendosa ad quam terminatur
diafragma. Et ex hoc apparebit tibi quod quoniam vis alterare et exterius fortare vi
alis operari circa os stomachi; que optimus est in foro circa duodecima et tertia
decima spodilem hoc facere. spaliter quod perducatur ab epate per splenem; dum
arteria adorit non impedit quod in dorso est. leguntur autem spodiles quod vocantur spodi
les reni alligatur stomachus usque ad portanarium; hinc vero alia pars inferior a spod
ilibus obligatur visus sinistrum; et ideo continetur illa duo orificia. **C**ontraferuntur;
que superius orificium quod vocatur os stomachi est magis latum quod est in portanarium;
et hoc fuit quod os stomachi aliquando cibis grossis sive et dure debet descendere; et
digestus; et ideo debuit esse latum; sed per orificium inferius non res subtilitatem et di
gestio et liquidam debet egredi; et ideo non fuit ita latum ut de pribus eius. **E**t
quibus appetet factum quod debet in foro de stomacho. s. quod sit sphaera eius. quod cum
tunica nervosa sit maior in eo; quod sphaera nervosa est a dñe. **E**t ex hoc etiam quod co
plexio eius sit frigida et sicca. **A**pparet quod sunt operatio vel iuvenans; quod
duplex. unum ad appetendum cibum pro toto per tunicam intrinsecam. alterum ad
per randum cibum ad nutrimentum totius et per tunicam extrinsecum carnosum; et membra
coadiuvantia. **E**t his potes videre quod cibitudo potest pati oculum gene
rum; quibus possunt operari principaliiter ota membrana principalia ut epat; et
cererorum; et sequentia totum corpus curatio ramen ea; et ex anothomia
propria non plus dependet quod alias. et hec de stomacho.

Ve Anothomia splenis.

Plenis anothomia perficie videre non potes. nisi abscondas costas
et aliq; mendosus ex latere sinistro. quod non perficie eleues sed ut suffici
cir opere quibus absconditis locus splenis tibi appetet; quod parieti

sinistro stomachi adharet ad cōcūm eius. q̄n̄ vō ad cōcūm alligat dorsol
 et siphachis paniculis subtilissimus oris a siphachis. apperit 2° q̄ locus eius
 nō est ita in alto sicut locus epatis. figura eius est quadrangularis: q̄ in boīe est
 q̄si ad modū quadrāguli: pp̄ figurā stomachi cuius cōcauitatē circumstātē in
 p̄re sinistra habet splenē replere. Tertio vide cōtitutē ei⁹: q̄r̄ i boīe p̄portio
 nalis sat̄ est i cōtitutē respectu aliorū mēbiorū. colligatā vō eius est: q̄ col
 ligantia habet ad coe: epatis: meienteriū: zirbū: et stomachū. colligatā vō ha
 bet ad oīa ista mēbra p̄ter coe p̄ venā q̄ venit a porta epatis ad splenē. q̄ col
 ligantia apperit: nā si excarnādo pcedas. videbis q̄ a vena cœa epatis p
 uenit vena magis ad splenē q̄ dēcendit vñus. ramus in medio trāsi
 tus eius inferius ad meienteriū ad ipsam nutritiū: et portat sanguinē aq
 siōrē et humidiorē. postea qñ ista vena appropinquat spleni itaq̄ vñus ra
 mus ramificat ab ea q̄ vadit ad nutritiū p̄te inferiore sinistrā stomachi po
 stea vō puenit ad splenē et cōcauitatē eius: et in eius cōcauitatē ramificat in
 duos ramos. s. inferiorez et supiorez: inferioz descendit inferius ad nutritiū
 zirbū: qñ ad p̄te sinistrā: sed supior transiens p̄ cōcauitatē splenis ramificat
 in duos. quorū vñus puenit ad p̄te sinistrā supiorez stomachi ad nutritiū
 su. iora. Et vō puenit circa orificiū stomachi ad portiū mītiā q̄ pmulgen
 do p̄fuit ad os stomachi: vt inciter appetitū. qđ vō remanet magis in sple
 ne ipsum nutrit: ex h̄ apper tibi cū qbus mēbris habeat colligatā sp̄le q̄
 cū epatis mediata vena. Colligatā aut̄ habet cū corde p̄ arterias q̄ ad ip̄m
 veniūt ab arteria adoratiq̄ in dorso est infra dyfrā glaib⁹ arteris stoma
 chis multū calefit in laterē sinistro vel a splene rōne istaz arteriaz: et h̄ fuit
 vna cā q̄re arterie multe et magne veniūt ad splenē alia cā fuit vt calore ar
 teriarū sanguis grossus q̄ nutritur us est splenē subtiliet. digerat: q̄ splen
 habet substantia rara in q̄ humorē grossum et nūcē recipit debet. Ex his ap
 parat tibi qñtū qđ debes videre de splene. s. q̄ sit substantia eius: q̄ s̄a eius
 est rara et spongiosa. pp̄ qđ apper sextū. s. cuius q̄plonis sit: q̄ i p̄partione ad
 cutim calide et humidet: et q̄ essentia sit frigide et sicce pp̄ nutritiū. iūna
 mentū patet. et ex his tibi apper q̄ cū recipiat et tineat humorē malanco
 licū grossum: ineptū ad evacuationē p̄frequent repletur: et oppillat: et apo
 stemat: et resolutiū tunc fortia multū resolum substantia eius si sunt for
 tia: et dato q̄ ratione humorū cōperant: et h̄ de splene.

De Anorhonia epatis.

Par manifeste vides esse locatū in dextrō laterē amplectens sto
 machū: supius eleuatū valde. Et nō decipiat te q̄ in aīali morbo
 locat multū sub costis: qđ nō est sic: cū sit sub dyfrā: et dyfrā: et
 tremis costaz riungit. Sed h̄ contingit q̄ mēbra spūlia multū euanuerūt:
 et ideo vacuitatē coe replet epatis p̄partim dyfrā: et ideo debes trahere
 inferius: et aīal sive corporis elauere et mirach. Cōsidera scđo cōtitutē eius
 maximā in boīe: cū sit aīal humidū et calidū. 3° respicias p̄tes ei⁹ quār̄ q̄

dā sunt intrinsece integrales: qđā vō extrinsece magis. Intrinsece integra
 les sunt quinq̄ penūle eius: et licet in boīe nō sum separata semp ad inūcē
 et q̄libet illarū penūle est coposita et vēnis diuisis: et diuisis vel disper
 sis p̄ cas ad modū retis: cuī retis vacuitates replete sum carē ne vel san
 guine: q̄ est p̄p̄ia subflāta epatis q̄ est sanguis coagularis: et in his vēnis
 contineat chilis q̄ diuisus ad minima fīm minima alterat et cōtangit ab epa
 te: et ideo fit vi q̄si epatis totū contagiat chilis totū et hoc ordinavit natura vt
 melior et p̄fectior fieret cōuersio. chilis in sanguinē: q̄ alteratio q̄ fit fīm minima
 p̄fectioz est: sed tu dices q̄re natura nō sic ordinavit. in stomacho. sed in
 stomacho posuit cōcauitatē vñā. Dico q̄ h̄ fecit q̄ in stomacho p̄fecta de
 coctio nō debet fieri: sicut in epate. itē q̄ in stomacho assūmunt cibaria dure
 et grossa substance q̄ nō p̄t p̄ stricillissimas vias penetrare: sed ad epatis s̄ba
 tm̄ liquida dī p̄uenire: et ista decoctio et si fiat in toto epate marinae enī sic in
 parte supiori: et ppter ea ps illa solidior et magis copacta est. Partes eius
 extrinsece sunt p̄tes eius q̄bus mediatis habet cū aliis colligatā. nā cu
 corde habet colligatā p̄ venā chilis q̄ oris et gibosa p̄ epatis: et p̄ arterias.
 vt videbis in mano cordis: et vene chilis habet colligatā ad dyfrā: cuī su
 spendit: et ad spōndiles dorūm cuiuslibet p̄ panniculū eius. paniculus
 eius aut̄ est duplex. s. coopiens: circuoluens: et suspendens. Primus est
 sua substantia velas. Secundus est suspendens ipsum supius ad dyfrā. Et
 h̄ patit qñq̄ dolore exēstis: p̄ h̄ patit qñq̄ dolor exēstis: a materia ag
 granante. qđā vero sunt p̄tes q̄ sunt ore ab eo: et ille sunt duplices. s. vene
 et canalis chilitis sellis. de canali h̄ postea videbit. vene aut̄ sunt duplices. s.
 chilis q̄ oris et gibositate epatis: et cōcaua sine porta q̄ oris et cōcauitatē epa
 tis. de anorhonia sine porta videbit. Verte aut̄ sunt qñq̄ rami intran
 tes epatis sicut sum qñq̄ penūle epatis tā dicte egredientes vō ex epatis sunt
 octo due p̄ue in qbus nō labores ad discernendū q̄ sufficit tibi si sequentes
 discernas. aliaz aut̄ sex. 1° vadit ad dextrū stomachi ad nutritiū tunica
 exteriorē stomachi: et spāl p̄te inferiorez. 2° vadit ad splenē: cuī anorbo
 miā vidili et in ano splenis: et ista est valde magis et discernibilis. 3° tēdit ad
 latus sinistrū et vadit ad intestinū rectū ad exēcandū a cibo humiditatē: si
 qđ remansit iūuanū. 4° vadit ad supiorē p̄te dextrā stomachi ad nutritiū
 ipsam in opposito eius q̄ veniebat ad splenē ad latus sinistrū. 5° pars
 diuidit q̄ vna ps vadit ad dextrā p̄te zirbi ad nutritiū zirbi in opposi
 to illius q̄ veniebat a splene ad nutritiū latus sinistrū zirbi. Alia ps va
 dit ad colon ad sugendū qđ est in ioplo ad nutritiū ipsam: et ppter ea in
 p̄te dextra cū colon marinae cīnūlū zirbus. 6° vero ps vadit ad iūianū:
 et reliqui eius diuidit p̄ intestina gracilia. s. ileon vīs ad cecū: in isto sunt
 plures vēne nēseraice q̄ in alio aliquo et ppter ea ista ramus tibivalde erit
 manifestus: et h̄ de 3° vidento circa epatis: q̄tū qđ debes videre est for: vel
 figura eius. nā fig: est lunaris: q̄ cōcauitatē h̄ et gibositate pp qđ aposte
 ma faciūt in gibo eius debet esse figure lunaris. qñro apper substantia eius:
 q̄a dñio in eo est cōp̄ia que est sicut sanguis coagularis: et ideo est

etiam q° eius calida t humida. iumentū t opa° eius patet: q° opatio eius est chilū sanguificare: t q° drops est ppxiu nocimentū sanguificationis: ideo dico q° drops est ppxiu epatis. Quomodo aut̄ aquositas vel vētoſtas hec pueniat ad totū vt in ipso ſarcha ſatis patet: q° per venas. quo modo autem pueniat ad concauitatem ventris vt in aſcrite t timpanite declaratum eſt ſupra in anothomia ventris t mirach.

C De Anothomia chiftis fellis.

Hiftis fellis locens eſt in cōcauo epatis in penilla eius media. Et cā h̄ eius ſuiriq; cotaz quā cōrner debet traſmittere ad intestina pp̄ cām dīcia ſuperius. nunc aut̄ agilius colera hanc traſmitte ad intestina q̄ ſi eſſer locata in gibo epatis. Item tunc nō cōrangeret intestinū colon pp̄ iumentū ſupri dicū. Sed tu dices quo ḡ verificat dīciū. B. ḡ de iumentē mēbōz ea. 3. qd̄ purgatiū colere eſt iloco medio ve naꝝ q̄ portant ſanguine ab epate t venaz inferior q̄ atrahunt t adducunt chilū ad epar. bō qd̄ illud dīciū veritate h̄z de loco collī chiftis fellis: q̄ int̄iū collī eſt in medio epatis vt pores videre ad ſenſum t debuit ibi eſſe int̄iū ſui orus: cū in medio epatis cōpleat dig. ſuo humor. ḡ ibi d̄ ſanguis depurari ſupfluſitibus oibis: t ideo collū chiftis fellis ibi debuit h̄z oꝝ tū. h̄z bursa ſine vefca chiftis ſit locan̄ vt dīciū eſt. Sed qd̄ debes videre eſt colligantia eius: colligantia aut̄ eius appet ex pribus suis q̄ dilacerare ele uando chiftis fellis a pte inferiori. t tunc manifeſte vides q̄ h̄z duplēc pte. s. vefca cōtinēt collū deferentē t reportantē: t illud collū vſq; ad diſtanſia quādā eſt vñus t poſte bifurcat. t vñus ramus eius penetrat i epar ad mediū ſui (vel melius) oris a medio loco epatis ad attrahendū colera ab epa re. alter magnus ramus vadit ad intestinū ſtodiū vt vidit ſupius t ille bifurcat: q̄ ab iplo pñius ramus. ramificat q̄ vadit ad fundū ſtomachi ad ſoradū digeftinā: t ille ſuit parvus vt expulſiū ſupflue nō ſtimulareret: t iſtud eſt v̄z vt in pluribus. In aliquibus v̄o ille ramus eſt maior eo q̄ vadit ad intestinū pdeſciunt: t ex his ad ſenſum pores videre ſolutionē cuiusdā dubitationē q̄ ſtuit fieri tertio te ſuītū naturalibnsq; Hal. dicit q̄ p idē collī chiftis fellis attrahit colera t expellit: q̄ v̄z tunc expellat ad me bū t locū a q̄ atrahit. dicendū q̄ illud eſt idē collū vſq; ad quādā diſtanſia. poſteā vero bifurcat. Et ex his appet tibi q̄ ſit colligantia chiftis fellis: q̄ colligantia habet cū epate intestinis: t ſtomacho. Et habet colligantia ratione venaz artariaz: t neruoz cū aliis: eo q̄ ad ipsum pter dīciū canale p uenium vene: t arterie quas pores videre ad ſenſum ad ipsum nutritiū: q̄ ex eo non muriſ qd̄ puenit ad cōcavitatem eius ſui Hal. eodem tertio: ſicut ad ipsum peruenit neruoz q̄bus mediastibis habet ſentius. Et ex his apparet tertii. s. quis numerus priuū eius. Et quartū que ſit quātitas eius. Quintū quid ſit figura eius: q̄ figure ob longe cū rotunditate ſubſtantia eius eſt pellicularis. Iumentū eius patet ex dīciū: q̄ faciūt eſt ad attrahendū colera r̄nbeam: t ſupflua ab epeate: ad expellendū eā ad intestina vt dicū eſt. t ex his pores videre q̄ ſunt infirmitates q̄ ab iplo poſſunt cōtingere t ſunt valde nocentes. q̄ ſunt oppillatio por̄e triple. q̄ vel eſt oppillatio facta in collo eius cōi: vel i alio ramoy cī: ſi ſit oppillatio in collo eius cōi tunc cū colera nō expurgeat ab epeate: cu ſanguine pñiſſet per totū corpus. t ſi ipſa ſit ſubtilis colera t corpus ſit aptū ad febres: eſt cā ſebriū purridaq; colericaz. Si v̄o enia lit groſſa cā erit icterit: tunc egeſtiones poſterunt eſſe colericæ ſed tamē magis t minus ſim q̄ plus vel minus de colera tranſit ad intestina. Inneſdū tamē eſt q̄ oppillatio tm̄ eſt in canali qui puenit ad intestina t tunc colera attrahat ad chiftis fellis t nō por̄e expelli ad intestina q̄ canalis clauſus eſt: t tunc putrefiſt t ge nerabit feb̄e tertiana. vel pñiūa: t egeſtiones nō erunt tincte. ſed vñia licet. q̄nq; v̄o erit oppillatio in canali q̄ puenit ad epar: t tunc egeſtio nō erit tincta neḡ ad chiftis attrahet colera: t ideo i eo nō pñiūebit t p̄ ſns nō pu treſiet in loco pñiūo: t ideo colericæ generat icteritiā: vel feb̄e cōtinua. Et nō ſita bene has oppillationes: q̄ multū tibi valent ad curā: t multo tñiſ ſtigm̄. Et ex his habes anothomia perf. cā epatis. Et hiſ expeditis pores eleuare ſplenē. t abſindere epar. ſed non ex toto. ſed circa zt̄ bū eius vñis eſt origo vene chilis dimittre quandā partem: vt alia videas que reſervauimus ad posteriora de epeate t vena illa. ſtomachū autem dimittas. h̄z elcuſ mēſenteriūq; eius anothomia viſiſti in anothomia intestinorum.

bendū colera r̄nbeam: t ſupflua ab epeate: ad expellendū eā ad intestina vt dicū eſt. t ex his pores videre q̄ ſunt infirmitates q̄ ab iplo poſſunt cōtingere t ſunt valde nocentes. q̄ ſunt oppillatio por̄e triple. q̄ vel eſt oppillatio facta in collo eius cōi: vel i alio ramoy cī: ſi ſit oppillatio in collo eius cōi tunc cū colera nō expurgeat ab epeate: cu ſanguine pñiſſet per totū corpus. t ſi ipſa ſit ſubtilis colera t corpus ſit aptū ad febres: eſt cā ſebriū purridaq; colericaz. Si v̄o enia lit groſſa cā erit icterit: tunc egeſtiones poſterunt eſſe colericæ ſed tamē magis t minus ſim q̄ plus vel minus de colera tranſit ad intestina. Inneſdū tamē eſt q̄ oppillatio tm̄ eſt in canali qui puenit ad intestina t tunc colera attrahat ad chiftis fellis t nō por̄e expelli ad intestina q̄ canalis clauſus eſt: t tunc putrefiſt t ge nerabit feb̄e tertiana. vel pñiūa: t egeſtiones nō erunt tincte. ſed vñia licet. q̄nq; v̄o erit oppillatio in canali q̄ puenit ad epar: t tunc egeſtio nō erit tincta neḡ ad chiftis attrahet colera: t ideo i eo nō pñiūebit t p̄ ſns nō pu treſiet in loco pñiūo: t ideo colericæ generat icteritiā: vel feb̄e cōtinua. Et nō ſita bene has oppillationes: q̄ multū tibi valent ad curā: t multo tñiſ ſtigm̄. Et ex his habes anothomia perf. cā epatis. Et hiſ expeditis pores eleuare ſplenē. t abſindere epar. ſed non ex toto. ſed circa zt̄ bū eius vñis eſt origo vene chilis dimittre quandā partem: vt alia videas que reſervauimus ad posteriora de epeate t vena illa. ſtomachū autem dimittas. h̄z elcuſ mēſenteriūq; eius anothomia viſiſti in anothomia intestinorum.

C De Anothomia diaz emulgentiū renū.

Vñibus oibis eleuāt tibi apperebit vena maḡa q̄ eſt ramus chilis descendens t arteria maḡa q̄ eſt ramus adozū descēdens t q̄n iſta vena chilis eſt i direcțo renū ramificans ab eo due vene q̄ vocat̄ emulgentes. q̄ vñavadiſt ad renē dexterrū t alta ad ſinistrū: orificia in iſta ſunt in direcțo. ſed vñiū eſt altiū t ſupius altero: t ſi ne vñis ren ſpediat al terz in attrahendo. ſupius aut̄ vt in pluribus eſt orificiū vene q̄ puenit ad renē dexterrū ſerius vero eius q̄ puenit ad renē ſinistrū t licet aliqui ſit eco trario. Et cā illius ſtigit v̄t in pluribus ren dexterrū eſt ſine maḡ elevatus ad ſupiora ſinistro. t hoc q̄ calidiſ eſteleuare. ipſe aut̄ calidiſ eſt ſinistro. Itē q̄ monoculū ſtētū erat locatū in dextera pte ſub renē. Itē epar erat eleuatus ſupius. ſplē ſi laterē ſinistrū maḡa deſcedebat. ſi aliqui epar eſt magnū monoculū eſter pñius: collon v̄o i pte ſinistrū eſt eleuatur t pſ ſine reni ſinister eſt calidiſ dextero t eſt ſtētū. ſi raro eſt. Queliber haſ emul gentiū vadit ad renis ſcanicatē: t ſi debes vñā eaz excarnare: t meliſe q̄ excarnes leuiſ illa q̄ venit ad renē dexterrū pte ſaz q̄ dicet: i ea ponas ſēta: t videbis q̄ ad caueriſtates t ſcanicatē renis venit. cuiſ ſenſis tā q̄ppet tibi locuſ: q̄ locuſ eius eſt quālū iuxta epar. ſed tu dices q̄ne no ſuit ſerius h̄z vefca. dico q̄ cā huius ſuit: vi bene attraheret aquositatē ab epeate: q̄n mēdrū attrahens eſt ppe illud a q̄ debet attrahere: attracțio eſt melior.

Colligātia chis cū epate etiā apparet: q̄ magnā venā recipit ab epate me-
diatē venā chilii: vt p̄ venā illā aquositatē virinale q̄ amodo est supflua co-
pori postq̄ sanguis egressus est epate attrahat & expellat: sed cū hac aquo-
sitate attrahit etiā sanguis: q̄ bñ Hal. de iuuenienti ca⁹ 3⁹ & 2⁹ de virtutib⁹
nālib⁹: ad mēbiā aliq̄ ad q̄ attrahit supfluitas aliq̄ p̄ canalem latū: simul cū
supfluitate iuuuentiū: sanguis: t̄ h̄ est cā q̄ re ad splenem & renem simili cū
supfluo p̄ propio vniuersi attrahit sanguis: sed ad virāq̄ vesicā: sellis: s. & viri
ne pura supfluitas attrahit sine sanguine: t̄ ex hoc apparet tibi q̄ si virina
ad renes pueniat cū sanguine mixta: ad vesicā depurata & separata a sanguini
neq̄ oportet q̄ in renibus depuret & collet. Collat. aut̄: q̄ ad haec uitare pue-
nit ren̄: quā videre debes: cīdēn̄: ren̄ in pie gibola eius nō: haec aut̄ p̄
longū p̄ trahere vñq̄ quo haec uitare videas: tūc statim ap̄z tibi qdā pānicu-
lus sine pānu rānu: iste est vena emulgens rārēfacta ad modū collato-
rii: p̄ porositas has p̄ virina trāsire: sanguis aut̄ nō: t̄ ideo collat. viri
na & diffilit in inferius in rene ad orificiū cui p̄tinat porus virides qui de-
scendit inferius vñq̄ ad vesicā: t̄ virina p̄ ipsum descedit ad vesicā: t̄ ex hoc
ap̄z tibi q̄ bñ colligātia cū vesicā: sicut bñ colligātia p̄ arteriā q̄ ad ipsum p̄
uenit cū corde: t̄ cū cerebro: rōne: nētor: q̄ pueniat rāncha ad teredū pa-
niculū ei q̄ quo mediare sentit & sanguis iemanet i renē: t̄ attrahit ad sām
eius: t̄ nutrit renē. Ex his appet. tertiu. s. q̄s numerus enim p̄tu q̄ p̄ nu-
mero discrep̄ est q̄ sunt duo dext̄. s. sinister. Et cā vna fuit: vt si nocumēta
accidit vni opa⁹ p̄ficiat p̄ alterū. Lā z⁹ fuit: vt tota supfluitate aquolam q̄
multa est plus & aliq̄ alia z⁹ digestiōis bñ & plere possent attraheret: ex
hoc apper̄ q̄ nō fuit tm vñ sicut vnu splen & vnu chilis sellis. Sed tu
dices q̄re nō fuit vnu magnus poter̄ attrahere totā aq̄sitate: ad bñ dicit
Hal. loco pallegaro q̄ si esset tm vnu magnus: tūc corpus humānū ere-
ctū nō eet equū in laterib⁹: sed in egle: qđ verendū & enorme est: numerus
aut̄ p̄tu p̄z q̄ bñ sām p̄p̄tā: t̄ haec uitare: t̄ pāniculū & collatorū. Quarto
notes: tritiae & figurāna figure est ob longe: vt in ipso distincia soer̄ duo
orificia pōlita. Apparet & g⁹ q̄ sit sām eius: q̄ car nosa & solida multa: vt ab
aquistate nō dicat nō ledat & soluat. Apparent etiā iuuuentia renū.
Et ex his notes q̄ in renibus ex qualibet generē egritudinis accidit diffi-
cile egreditur: p̄o ex morbo p̄plonali: vt ex supflua caliditate diabetes que
bñ Hal. 6⁹ de interioribus assimilat iuuentie stomachi: q̄ tota aquositas
subito attrahit & expellit sine digestione a renibus: partit etiā morbi p̄p̄o-
nalem: p̄p̄iūt spalit in numero: vt arenas & lapides & pillos: lapides aut̄ t̄
arenæ & pillos generant: vt plurimū ex eadē materia: t̄ in eodē loco: nō ma-
teria eoz oīum sunt humoræ: grōsli qui p̄densant & insipiant a caliditate
renū: interdū est q̄ p̄z insipiant & tunc sūnt pilli qui generant subtileſ
& longi: q̄ materia illa p̄ poꝝ aliquē stricte paulatim expellit & p̄tinata it-
euit a poris cutis expellit paulatim & p̄tinua materia pilli & capilli: t̄ q̄n ista
materia plus exiccat & adurit generat arena: q̄ aggregata generat lapides:
t̄ bñ lapis est rubens: q̄ ren est rubeus: t̄ iste lapis s̄ sit ita magnus q̄ non

possit egredi p̄ poꝝ viridē: vt nō frāgat: difficilime & q̄si impossibilis est cura.
q̄ nō nisi p̄ incisione a q̄ penitus caueas: si vñ sit pius vel frāgilis dif-
ficulter curat & expellit cū fortissimis dolorib⁹: cū trāseat p̄ mēb⁹ valde sensi-
bilis & ligat p̄ cauer nolitates vesicæ q̄ sunt ita strictæ sed fortitudine vir-
tutis agunt & dilatant & nō est lōginq̄ q̄ aliq̄ scindant. patiunt etiā renes
soloniæ p̄tinatis q̄n ad venā eoz ex q̄ accidit flux⁹ sanguinis cū virina.
Et nota q̄ h̄ solo bullis vena q̄ est cā bullus fluxus sanguinis p̄prie os in-
telligi q̄ sit facta & q̄ sit in pie in q̄ venia illa est subtilior & rātior: t̄ h̄ ps est
ps pāniculi collatorū: vt apparuit tibi ad sensum. Et ideo q̄n illa soluit cū
deberet sanguinem phibet & descedere nō: phibet ideo sanguis egreditur cū
virina & fit mictus sanguinis: vez est q̄ dicunt alii q̄ illud est ex vena soluta
supra renes: t̄ dicunt q̄ cā est tūc q̄ vena debilitat in vñmen. sed tene p̄mū
dicunt q̄ rōmabilitus est t̄ sensu nāq̄ exordat. patit etiā 3⁹ fuit: 4⁹ egritu-
dine p̄posita t̄ ap̄o: & t̄ mē in eo est dolor infixus. pp̄ sām̄ sua solidā: ag-
granatūs: ac si lapis esset in loco situs: t̄ in dolore bñ multū cōcūt cū col-
ea. sed vñia distincia ipsorū dicta est supra his complectis nō elenes renes
sed quādo veneris ad vñla spermatica vt videas ortū eoz: t̄ ideo licet ve-
sica sit octauū membra communia: t̄amen pretermittas anotomia vñ-
orum spermaticorum & testiculorum.

C De Anatomia vñla spermatis in muliere.

Eb̄es ḡ scire q̄ membra generationis in viris & mulieribus: que
nō nūt in aliquo: & in aliquo nō: sūmo in aliq̄bus dñm. Cōuenient p̄o
i vñla spermatica q̄n ad ortū eoz: q̄ bñ vñi: 3⁹ can. sen. 20. & sen.
21. de aro⁹ matricis vñla spermatica in viris & mulierib⁹ ortū in tñ renes:
ita. s. q̄ vñla q̄ sunt in p̄t sinistra ortū hñtra vena emulgeat sinistra & dex-
tra ortū bñ: t̄ dext̄ & ortū hñtra supra vena chilis: t̄ ab arteria ador-
ti: t̄ q̄ he vñia hñtra ortū a corde & ab epate vt infra videbis potes cogno-
scere q̄o vñla spermatica sunt decisa a corde q̄ non immediate: sed mediare: t̄
hoc in viris & mulierib⁹ potes videre: licet aut̄ pueniat nāq̄ in loco origi-
nis: in locis aut̄ ad q̄ terminant ad matricē in loco exteriori vñb̄ sunt testiculi: sūmo p̄prie
loq̄ndo ex matricē reuolunt & tritunt & haec uitates & texture carnib⁹ mī-
nutis glādosis replent: t̄ p̄p̄t ea nō sunt vere testiculi sicut viri: sūmo sunt
sicut testiculi leporis facti pp̄ p̄dictā virilitatē & vt generent quādā humidit-
tate salutare q̄ sit cā delectationis in mulierib⁹: postea vñla hec penetrat
sām matricis & ad haec uitatē ipsius p̄tingit & fuit ora ipsorū: t̄ vocat cotil-
dones q̄ eis mediatis alligat fetus matrici p̄q̄ sit fluxus menstruoz: &
qdā pueniat ad oīum matricis neruolum ad portadū hñmiditatem salutarem
tam dietā: t̄ ab vñia ramificans vel ortū vñne due a qualibet latef.
vñia q̄ in nīrach penetrat: t̄ ascendit: t̄ q̄to plus ascēdit minus occulat: t̄
ex iuxta cutim magis approximat donec pueniat ad manillas: t̄ ideo in ma-

lieribus qñ facis anothomiā mirach: bas Venas p̄sidera: t̄ serua v̄sg ad
hunc locū t̄ h̄ in muliere. **N**ō in porca vel alia animali habente mamillas in
mirach iste vene oriunt̄ a matrice t̄ manifestant̄ in mirach: t̄ p̄cēt̄ banc ve-
na sive bas venas ascendit a p̄fundō pectoris iuxta sive in directo ponit
granati vna vena q̄ vent̄ ad mamillas dequoquendū sanguine qui debet
perire in lacr. non videtur nisi vna t̄ in porcis pregnantibus valde ap̄z:
t̄ tunc appar̄ ebit tubi colligantia matricis t̄ mamillar̄ per venas illas q̄re
appos̄t̄ ventose ad mamillas restringit menstruorum fluxum.

De Anothomia matricis:

Tu r̄t̄m̄t̄ h̄ fno si facis anothomiā s̄ muliere debes posse via
spinalicē videre anothomiā m̄fīcīs eius: sc̄ i altis mēbris. vi
deas d̄o locū t̄ colligatā: z̄o figurā: z̄o q̄titatē: 4° s̄bam: 8° nūen
piū elus: 6° iuamēta t̄ nōcumēta eius. locū eius v̄debis: q̄ est situata i
peccitate alkatim: t̄ est cūcūdāa sp̄cūlīb̄ balanis: t̄ caude
a pte posterioz: t̄ a pte aūrioz p̄ q̄d̄ p̄ete sive fēmūr: q̄ ip̄a imēdiatē lo
cata est iter iestim̄ rectū qd̄ ē s̄i culictra ei⁹ ex pte posterioz: v̄elica ex
pte aūrioz sp̄alr̄ q̄tū ad collū ei⁹: q̄ ei⁹ collō sup̄uenit collū v̄elice: h̄ co
cautia ei⁹ altior̄ sit peccitate v̄elice. Inter dext̄rū ar̄ t̄ sinistrū posita est i
medio direc̄e. z̄o v̄deas colligatāa eius q̄ max̄ est: q̄ colligatāa b̄z q̄s cū
ob̄s mēbris sup̄iorib⁹: q̄ cū codē: t̄ epate mediātib⁹ venis t̄ ḡteriis: cū
cerbro r̄one neruoz multoz: t̄ p̄ns cū stomacho r̄one v̄trōz: cū mem
bris q̄s t̄ i ne: v̄ dyfragmātē: renib⁹ t̄ mirach: q̄ mediatib⁹ his cū poi
ctis colligat̄ sp̄alr̄ cū mamillis v̄ dixi: h̄ enā cū eis sit colligatāa mediāt
bus alii venis q̄ orūnt̄ a vena chilii ascēdēt̄ q̄ orūnt̄ sub furcula: v̄t̄ s̄ra
dicet. Colligata etiā est cū mēbris isertorib⁹ v̄ti v̄fīca p̄ collū ei⁹: inest
no collior̄: colligata est etiā achis t̄ incurvū abab⁹ sc̄ie q̄ s̄i ligamenta gros
sa: t̄ forta alligata m̄fīcī ad achas: q̄ iū m̄fīcī sunt grolla t̄ latatū achas
subtilia: p̄cedēta sic cornua a capite aetalis: t̄ id vocata sūt cornua m̄fīcīs.
fig⁹ ei⁹ est q̄drāgularis: cū qd̄a rotundit̄: babēs collū lōgū i pte p̄teriori:
Et huius fig⁹ cā sūt̄ exigea loci: t̄ v̄tilitas sive necessitas pp̄ quā nūt̄ creata,
q̄ postea dicit. q̄ p̄ tab. figura b̄z diffīctōne septē cellularaz q̄ dicent̄. Iscri
ce: variat̄ i n̄rōne alioz: q̄ majorat̄ vel minorat̄ r̄one pregnationis: q̄ mu
lier q̄ secūdānt̄ maiore m̄fīcī b̄z q̄ sterili. z̄o r̄one colitus q̄ mulier v̄es
colitus maiore b̄z m̄fīcī v̄gīne: v̄t̄ z̄nītē v̄t̄ accidit v̄ris i mēb̄ pudēdo: co
q̄ opa" significat mēbru fm. 2. vi. de p̄teriorib⁹. 3° r̄one etiā q̄ iunēnis
maiorem b̄z p̄nella: t̄ senes. 4° r̄one cōplis t̄ b̄nūdīnīs torus: ista potes
colligere. 3° canonis sen. 21 "ca" preall. t̄ pp̄ istas. iii. cās mulier q̄a an
othomianī anno p̄terito. l. 13. anno xp̄i de mēse ianuarii maiore i duplo ha
bedat m̄fīcē q̄ illa q̄a anothomianī eodē anno de mēse martii ponit esse
etiā q̄ma cā q̄a ibi ponit. Et. f. q̄ p̄ erat mēstruata: t̄ i pte mēstruationis

42
sp̄inguit̄: t̄ grossas mārist̄: d̄mērificat̄ t̄ matris i q̄titatē r̄one gn̄ationis:
qm̄ matris atal p̄liu gn̄atū maior ē q̄ matris vñi gn̄atū: Ap̄terea ma
lor̄ ceteris erat matris porce q̄a anothomianī. 1316. quā vñi v̄iderim i
semia huana. ponitur in alia ee cā q̄ erat p̄gnās: t̄ v̄tro. hēbat. 13. porcel
los: t̄ fēs mōstrā anothomianī ser̄a sive p̄gnās. 4° v̄deas s̄ba ei⁹ q̄ ē ner
uola: t̄ p̄llēlienos: v̄t̄ possit bilatari ad fetū z̄t̄nēdē t̄ id est frie t̄ sicce p̄klo
nis: est etiā s̄ba ei⁹ sp̄issa m̄tū. Que subtilitat̄ i bilatatiōē necēta. 5° v̄dēre
v̄bes nūer p̄iu ei⁹: ipsa. n. b̄z p̄res extētores t̄ tr̄isecas. extētores sūt la
terā ei⁹ q̄b⁹ sūt alligat̄ resticuli: v̄saria t̄ dicta: t̄ cornua ei⁹: t̄ collū:
cūis exēmita est vulna: t̄ circa collū nota q̄ v̄m eff longū i q̄titatē palmi
v̄t̄ ȳgalat̄ t̄ dilatabilē: t̄ id p̄llēlios: rugosū rugas babēs ad modū san
guinagaz: v̄t̄ titillatio ei⁹ ex v̄ge i coitu p̄t̄igat̄ t̄ exmitate ei⁹ i pte sup̄iori
v̄lān̄tor̄ est foranē collī v̄lece i tra vulna p. ii. v̄l. iii. digitōs. t̄ exmitare
vulnē tūt̄ dīne p̄llēlicē se leuātes t̄ declinatē supra oris p̄lētū v̄t̄ p̄bī
beāt̄ ingressu aceris: t̄ rex etēneaz i collū m̄fīcīs: v̄l. v̄esice sic p̄llēlica p̄pū
tūt̄ v̄t̄ v̄t̄ i id vocat̄ cā Autē loco palt̄ p̄pnūa m̄fīcīs. **C** Partes in
tr̄isecas v̄dēre potes sc̄indēt̄: eā p̄ mediū t̄ tūt̄ v̄debis os eius t̄ pecc
itatē ei⁹: os ei⁹ est neruofū multū sc̄indēt̄ ad modū oris catuli nūp nati: v̄l. v̄t̄
p̄bus loq̄ ad modū oris tinche atiq̄: t̄ sup̄stīcē ei⁹ in v̄gīm̄b⁹ est v̄l latū
vellamine subtili venoso: t̄ viola: rūp̄t̄ t̄ sanguinat̄. Cōcauitas v̄o
eius b̄z septē cellularaz i pte dext̄rā: tres i pte sinistrā: vñi i sumita
te v̄l. medio etiā: t̄ iste cellulē nō sunt nisi qd̄a: cōcauitates i m̄fīcī exstētes
in q̄bus p̄t̄ sp̄ma coagulari cu mēstruō: t̄ p̄t̄ineri: t̄ alligari oris cētēs vena
rum. Et bis oib⁹ apparet. iuamēta m̄fīcīs: q̄ p̄ncipali est facta. pp̄ ce
p̄ionem: t̄ p̄ns v̄t̄ rotū corporis sup̄fluo sanguine idigesto purget̄: t̄ b̄z in
boz: q̄ alia aitala mēstruō fluxum nō patiunt̄: q̄ tales sup̄fluitates p̄su
muntur in eis i pellem pillos: vñques: i rostra: p̄nas: t̄ h̄m̄b̄d̄ aut̄ carni
tūt̄. Et bis p̄z̄g multis passionib⁹ est submissa: t̄ multa mēbra p̄ p̄ passi
ōnē eidē cōpatiunt̄: q̄ sint passionēs ei⁹ p̄p̄: accidentia cāē t̄ cure longinqui
esset narrare: t̄ ex p̄p̄ia intentionē sed q̄r̄ in locis pallegatis appropria
tis v̄l. in. 3. can. sen. v̄gesimāp̄ a Serapione. Rali t̄ alii: q̄ eidē passio
nes cōpassiones exstēt̄. sunt tot q̄o sunt mēbra q̄bus est colligata: sive
localē: est alligata. Que sūt ille v̄ct̄i est lam: et v̄t̄issi: vñm tamē ex anō
thomia potes p̄p̄dere: qd̄ ponit. **H. 6.** de iteroribus. s. i. suffocatio ma
tricis non sūt q̄r̄ matris corporaliter moueat v̄s̄q̄ ad gulā vel pulmonē:
quia hoc est impossibile. sed hoc p̄tingit sive accidit quia ipsa non potens
expellere vapores per p̄tes p̄teriorēs propter aliquā causā: mouetur t̄
stringit̄ in pte p̄teriori vt expellar ad sup̄iora: t̄ si isti vapores p̄ collī
ganīa tamē dicta proueniāt ad stomachū per cōpassiones ad arteria ador
ti faciunt singultū: t̄ eructuationē frequentē: t̄ tūc mulieres dicunt q̄ ha
bent matrice in stomacho. Si v̄o h̄i vapores proueniāt ad pulmonē t̄ impe
diat op̄ationē eius v̄l. dyfragmāt̄. s. anhelitus dicūt̄ mulieres q̄ h̄t̄ m̄fīcē
in gula q̄r̄ gulā sive trachea arteria est ordinata ad op̄ationē anhelitus

immediate. Si vero illi vapores pueriant ad cor qd raro contingit. suffocationem cū syncopi patiunt. & dicunt tunc mulieres qd matrē ad earū cor puenit. verū est qd hec suffocatio sit per cōpassionem ad dysphragmā. ppter alligationem qua habet matrē ad dysphragmā: lumbos. non enim ipsa puenit ad hec membra: sed vapor. Quo autē possit & per quas vias puenire ad ipsa. potuisti videre eque sit curatio & cū quibus: queras ab auctoribus qd anthonomia in his principaliter dat noticiā loco.

CBe Anthonomia didimi. Iam narraui anthonomia matricis: & vasa spermaticaq; malle holciū: vasa est conuenientia ipsorum in viris & mulieribus: quād ad origine. sed differentia est qd in viris testiculis sunt extra sicut sunt in quolibet alali qd debet esse dilatatio in coitu: sicut sunt oīa qrrupedia pter ericiū. vasa hec spermatica intra mīraculū nō terminant. sed egreduntur nī rach. & testiculis suspicunt duobus suspensoriis. & qd membras nobilis ut sint tuta a documentis extrinsecis debent esse yellata pāniculus iuxta vasa in siphach nō cōrēcta: & yellata sunt pāniculo orzo a siphach qui noiat dīdimus: cuius orificiū est in fine illorū clausum sīm naturā existens: i. pcessu vero eius sīm quātūtas vaso: dilatatio existit in fine eius dilatāt ad quāritatem testiculorū: & in illa vocat bursa testiculorū sine oscū: & sic apperit ibi figura illius didimite quātūtas: & numerus partū eius: & substātia: & positiō sine colligātia. Apparet etiā iumentū eius: qd sacrus est ad cotinendū & custodiendū testiculos & vasa spermatica venientia ad eos: eritudo eius spālis cuius cognitio & cura declarat ex anthonomia est dilatatio oris eius pter naturā: qd cā est vi illa qd intra siphach continent descendant in oscū: & talis descensus dī hernia: & qd id qd descendere pot est ventositas: vt aquilitas vel intellētū: hernia triplex est ventositas: aquosa: & iestinalis. car nosa vero nō causat ex descentiū aliquis. Curant autē he passiones p affrictiū emp̄a & ligatione sīm qd ponant auctores. sed illa qd est iestinalis spe cialiter quādo iā pcessit cirurgia: ppter curā: & modū videoas: qd suppinatur hō & iestina reintrōmitunt. sine ad pprī locū reducunt. postea testiculus ducit supius donec sit i loco alt. oīi in quo possit esse & illū locū ligna: qd tūc est recte sup osse femorū: & in loco illo debet fieri incisio vel pforatio nō supra locū illū: qd tunc pforaret miraculū: & aliqd iestinorū: nō debet etiā fieri infra locū illū: qd remaneret post cōsolidationē illā eminētia magna pter naturā in signato loco debet fieri pforatio & ista sit a quibusdā cū rasorio & citius expeditū & vadūm circum circa excarnādō didimi & testiculus ab osce: & postea ligant in parte superiori: & absidūm didimū & vasa spermatica cū te sticulū & cōsolidant postea: & ista cura cito fit. qdā sunt qd solū excarnant didimū & nō testiculū: & fūt & ligant i parte superiori: & apponunt medicamina fortiter cōstrictiva & sic dimittunt. vel sit ista pforatio cū farinaco caustico corrumpeat & ad vrente curiat in loco illo: postea pomum armeniū sublimant

43
qd corrodit & causticat & cōstringit adūrendo & cōtinue partes didimi cōrūptas extrahunt postea vero consolidant.

C Be Anthonomia testiculorū & vasorum spermatis.

Xpedito didimū debes videre qd ponūt auctores. sīq; vasa spermatica sunt duplicita. sīq; parantia: & deferentia: preparantia sunt qd descendunt locis pfectiū. sīq; ad testiculos & circa prem supiorem testiculorū involuntur: & qd saccū ibi faciūt nō n. substātia testiculorū igreditūtur: & ista vasa sunt venosa & nervosa. alia vō sunt qd istis cōtinuant nervosa magis: & quāto plus ascendunt a testiculis magis sunt nervosa: & ascendunt vīs ad locū ossis femoris. vīi incipit didimū egreditū tunc pfundant in terius iuxta loca vesice vel colliū: & rāde pcedunt vīs ad vīgā: & ad meātū virge. puenit in loco qui est in foramine ossis femoris: & tunc p meatū qui sunt ibi duo: sicut vasa spermatica sunt duo emitunt sperna: qd apposuerunt a testiculis: qd ab eis generatū sunt in vasis aliis: & illud sperma euomit in canale virge. virga vero polteā extramittit. vīz est qd illa foramina nō bene poteris videre nisi qd anthonomias virgat et his tibi de vasis spermaticis & testiculis boīs figura apperit. sba: qd testiculi sunt glādiosi appetit quātūtas: numerus: positio: & colligātia: appetit etiā iumentū eo pū: & ex his appetit eritudo: qd qn incident vel aposteman: vel oppillātur vasa. vel alia de causa materia spermatis non puenit: qd cessat coitus: licet interdi. ppter oppositas causas sit emissio spermatis innvoluntaria: & maxi me cōtingit. ppter spasmū vel mollificationem predictorū valoꝝ.

C Be Anthonomia vesice.

Ist cōpletis elea renes: & vade excarnādō vñi porū vītide vel ambos. & videbis qd terminas ad vesicā iuxta mediuū eius: nō est pforans vesica direcē vīo foramine magno. sed foraminib⁹ paruis & obliquis: a lateralibus pcedentibus inter tunicā & tunicā. vel intra tunicā & cooperitorū: tūtū sunt factū vi quādo implere vesica vīna: vīna nō rediret ad renes: imo qd plus implet magis foramina illa claudunt: qd pries vñiū tunice ad parietē alterius sine cooperitorū applicat. scinde ergo vesicā & videbis magnā eius concavitatē qd nervosa est: videbis etiā collū carnosum & musculolum: vt ipib⁹ determinatis qd opozit: hō vultus: pellat vīna: & qd est necessariū retinet: qd musculolum est eius collū: si incidas vesica in collo eius: pot cōsolidari. si in fundo nō collū aut eius forātū est foramine paruo p qd emittit vīna ad canalē vīge: & extra egreditur. nā illud collū statim continuū est cū al pprecipio vīge. vt potes videret: sic ipsi vesice appetit quātūtas: locū sine colligātia: numerus: substātia: & iumentū. eritudo pter pati omniū mōz: vñi tamē parit que dieſi litia ūtū: nā in concavū eius: pot generari lapis ex humorib⁹ mucilaginosis cōdū.

gregatis in ea: et adensatis calate superflua: et hic lapis curat cum dissolventibus ipsum: vel per incisionem: nam hic lapis debilitate situate hoie ne possit se mouere sed endo: debet cum digeo posito per annum: cum manu alia posita supra senum conducit ad collum vesice: et ductus ibi retinerti ppter rea debet fieri incisio in loco collum: et cum trajectorio violenter extrahit: sed si lapis est magnus. Si vero est parvus: quod possit per canale virge extrahit: debet per compressionem facta cum dighis ex collo vesice conduci usque ad virginem: et si non egreditur cum trajectorio parvo debet extrahit.

De Anothomia virge.

Littero vero est virga continua cum collo vesicae carnoso continua: vta multis ligamentis et cordis quod omnibus ab osse femoris cum multis nervis ortis a nucha: id est valde sensibilis est et extensibilis. Continuata est etiam cum maximis venis et arteriis ortis a vena descendente: et arteria in loco ubi bifurcatur ad duas anchas: quod ad virginem et lingua veniunt maiores vene et arteriae quod ad aliquod aliud membrum eiusdem continuitatis. Et ideo in locis peritineon: qui est locus intra annum et pudenda immolare sunt iste vene et arteriae sunt magne: et ibi est locus sive principium virginis: et propter hoc haec vene sunt sicut radices virginis: et propter istas virginem est tota cauernositas: et sive cauernositates replent venostitate generata in pectoris arteriis: quando venostitate replent eriguntur: et melius anothomiam eius sive ideas debet separare ossa femoris et eleuare virginem cum vesica et intestino recto: vel sine ipsis: et dividere virginem per longitudinem usque ad canalem eius: et tunc in principio eius apparet bini duo foramina supra dicta: apparet etiam cauernositas: et arteria eius: et ex his videtur qualitate eius: quod continet longitudo est vnius palmi sicut longitudo colli matricis: appareret subflatia eius: quod nervosus per extremitatem eius quod vocatur prepunus: apparet enim numerus partium eius: apparet positio et colligantia: figura vero est oblonga: quod virginem in hoie est aboluta non applicata ventri sicut in quadrupedibus: et cum huius fuit quod hoies in coendo non coniungunt finis dorsalia sed amplexando: et si cum virginem elevasti intestinum sive extremitatem intestini recti cuius anothomia dicitur supra: tunc cognoscet in illo intestino sive extremitate eius quod annus muscos mouentes sive apertores et costringentes. Considera etiam quinque venas emozoidales quod in extremitate eius sunt: et in quibusdam sunt magis profunde sicut in quibusdam periodis determinatis aperitivis sit fluxus emozoidarum. Et in his coplera est anothomia membra naturalium quod continentur in propria ventre.

De Anothomia ventris medii in quo membra spiritualia continentur.

Is expeditis incipe excorticare ventrem medium usque ad principium collum: quod usque ad principium sunt membra spiritualia. Et nota quod sic primus ita iste habet duplices partes: sive continentes: et mem-

bra continentia: membra continentia sunt membrana pectoris: et pectoris sunt duplices partes: sive exteriorum et interiorum: quod sunt directe: quedam laterales: directe sunt: sive vocantur parts surculae: iste sunt due: sive surcula superior et surcula inferior: sive pars surculae: laterales pars vocantur latera pectoris: directa: sive sinistra: interior autem pars sunt: v. s. cutis: pinguedo: quod nocte sunt: mamille: musculi: ossa: et cartilagines.

De Anothomia mamillarum.

Amillarum primo ideas figuram: quod figura habent circumbite: et rotunda: quod debent esse capaces sanguinis qui debet conteneri in lac. Item quod vi tibi ponit. H. in de huma cap. viii. sunt scutum cordis: ideo debent habere figuram turbae a nocturnis: talis autem est rotunda habuerunt aut papillas ut serpentes nuphas possint suggeste lac ex eis. 2o ideas sanguinis: quod ipse habent carnem glandulosam: quod sanguis superfluus bene decoctus. In eis debet conteneri in lac: et ista contencio est per insigillationem eius: et in carnem habuerunt glandulosam. 3o ideas continet: et per scatas quod in muliere et maiores sunt quam in viris: quod in muliere sunt facie per duo: unum est ut lac generentur: in viro vero non: ideo in muliere debet esse magne. Item in muliere facie sunt magna ut caliditatem quam recipiunt a corde ad coz reducant reverberando: hoc est magis necessarius in mulieribus cum minus habeat de calore circa cor quam viri.

4o nota numerus: que sunt in hoie: sicut in ovis etiam quod generat unum aut duo: in alilibus aut poligenitis sive generatis multa plures sunt mamille. 5o vide locum et colligantia et per locum: nam in hoie mamille sunt situatae in pectoro: et in aliis animalibus non. Et causa quod in aliis animalibus non sunt situatae in pectoro: est una qua dat. H. capitulo preallego: quod mamille sunt facie: propter generationem lactis: lac autem generatur ex superfluitate sanguinis bene digesti: multa autem continetas talis superflui in aliis animalibus translati in generationem cornuum: crinum: unguium dentium et horum. Alio causam dat Aristoteles in lib. de partibus animalium quod alia animalia habent scutulas sive folcas: et tubulas anteriorum ad invicem aperturas: et ideo pectus habet stratum: per quod mamille et coz pectoribus non potuerunt collocari: et iuste habuerunt iuxta anchoras posteriores: sicut etiam generativa unum enim: vel dispersas per ventrum: si plura generentur: ut porca et cavia: hoc autem cum habeat pectus latum habent mamillas localitas in pectoro: quod cum habet iuxtam etiam latitudinem: debet in eis generaliter ex sanguine subtilitatem: et bene digesto. 6o Major autem digestio sicut in mamillis circa pectus per calorē esse in eis fortior est quam in pectibus aliis: et per eandem causam natura ordinatur venas quod veniunt ad matrem: ut ibi dicit. H. procedere tortuose: ad hoc ut sanguis continuo subtiliteretur: bene digestur: secundum iuvenitum suum: quod sunt sicut scutum cordis: et in hoie coz bene debet mereri: quod est sine pelle. 7o tertium iuvenitum est quod a caliditatem sive calorē recipiunt a membris spiritualibus: et recepti reverberant ad ipsum sicut vestimentum ut ibi etiam ponit. H. Et ex his apparet colligantia carum: quia ipse colligante sunt cum corde: et epate per venam ascendentem: qua

dd ii

in furcula ranificant rami q̄ descendunt supra dorsum. et intra costas redunt ad mamillas. colligant etia cu m̄ifice mediatis tibus venis q̄ a ceduta m̄ifice ad mamillas de quibus dictum est supra. ex iuuamentis potes videre nocuimet.

C De Anatomia musculorum pectoris.

Post mammillas sunt musculi. Musculos autem oes pectoris anno debes scire q̄ istorum musculorum quā sunt in dilatatis: et quā dilatantes et strigentes. dilatatis im̄ sunt duo musculi dyastragmatis qui sunt in inferioribus pectoris. sunt etiā duo musculi q̄ sunt in collo: sed dyastragmatis dilatatis in pte inferiori vbi est spacio costas magis. sed illi q̄ sunt in collo dilatant respirationē superiorē q̄ est parva. sunt etiā musculi q̄ sunt in dorso: vbi est origo costarum: et incipiunt in origine p̄ coste. sunt etiā aliis musculi multi parvi. Musculi vero q̄ sunt dilatantes et strigentes sunt musculi qui inter costas sunt locati: q̄ inter quilibet duas costas sunt duo musculi quos vnuus habet villos latitudinales alius transversales. post musculos sunt ossa.

C De Anatomia ossium pectoris.

Ossa autem pectoris fuerūt plura et non vnuū primū: ut posset dilatari et strigari. nā debet esse in primo motu. ad motu localem et voluntariā reçununt musculi mouentes et reçununt ossa q̄ sunt sub stentaculi motioni. et h̄ est ea vna q̄re iste venter nō sunt in musculos ut primus: neq; tñ ostiosus ut ultimus. Ista glosa fuerūt duplicita. s. coste et ossa toracis. coste sunt. 12. s. 7. vere. 7. mendose. vere sunt q̄ cu ossibus toracis sunt. continuata ad coopiendia et splendens pecus. et ea q̄re vna costa non attingat alia in extirpationib; est illa q̄ dicta est: ut pecus possit melius dilatari et strigari. Ossa autem toracis sunt septem. continuata cu. et costis veris. Inter tñ ista ossa. et costas sunt cartilagineas continuatas vnuū cu alio. ex his autem ossibus cu cartilagineibus suis sponte vnuū mebris q̄ vocat furcula pectoris: q̄ ad morbo furce est bifurcata et figurata: et in extirpatione eius dicitur est q̄ dicta scutalis cartilago: vocata ponit granatum facta ad custodiendū os stomachi. Et lateribus autem in costis mendosis sunt cartilagineas: ut mollis cu duro melius fiat iunctio. vero est q̄ oratione ista melius apparebit: si incidentes pecus vbi sunt teneritates costarum et latere dextro et sinistro: et tunc aparebunt tibi omnia que sunt interioris.

C De uno pániculorum pectoris. s. mediastini: pleure et dyastragmatis.

Membra autem pectoris sunt pániculi: cor: et pulmo: et ora ab his pániculis sunt tres. s. mediastinus q̄ dividit cōcauitate pectoris p̄ mediuū ab anteriori ad posteriori: et ppter ea dividit pulmo-

nem p̄ mediuū: et iste pániculus nō est nervosus nec primus et vere unus ut aliis est factus p̄p̄ instrumentū cōs. s. vrsinocita fuerit p̄s de p̄t. vñ finit pulmonis nō cōcet nocumē alteri pti. Factus etiā vt si pp̄ cam aliquā fiat empina h̄ est qd̄ aggregat sanies in pectorē: illa sanies no regur giter ad alia primi. postea est pleura: pleura est pániculus sba durus: et cōtitute magnis copiēs oes costas iterius et ideo colligatā h̄z cu oib; mebris pteris i pcanitate pectoris. Inueniēta sunt. cooptire mebra p̄dicta: ut ab ipso pániculi p̄dictorum mebroz oritur bēam ut ponit Anic. sen. p̄ p̄mica. ca. de mebris. passiones oīum modoz et genoz p̄ pati: max. in p̄t passionē apostolosam q̄ vocat pleures. vero est q̄ pleuresis duplex est. s. vñ et nō vñ. Nō vñ et illa q̄ sit i musculis q̄ sunt iter costas cuius acumen est vñus cutim extirpata. vñ q̄ sit i pániculo: et sba eius potes videre q̄ illud apā vi plū est clīcū: pp̄ qd̄ ipm sequit febris acuta. febris sequit rōne loci q̄ pp̄inquis et vicinū cordis sit febris ita acuta rōne humoris cali. vide eriā q̄ ad tale apā pp̄ sensibilitate pániculi sequit dolor pūgitum: et lateris: q̄ hic pániculo magis attribuit latera q̄ p̄ anteriori: sed p̄ anteriori magis appropiat pániculo mediastino: et ppter dolor p̄n̄s p̄plātū est anteriori: iste est lateralis: sit etiā q̄ p̄mittit pulmonē: et pedit dilatationē eius malitia anhelit. fm tussis sequit q̄ emētia apostolus simulat: et aliq̄ virulēta: et erugo q̄ enanat ab h̄ apostoliate per porositas pániculi. h̄ est ea q̄ pleuresi sit screat i p̄n̄ rubea. postea alib; et saniolus fm q̄ mā matutat: id appens i p̄n̄ subrubea seohan tem abreviat: ut ponit H. p̄. officinior. et ea est q̄ tu significat q̄ mā est subtilis pániculus est rarus. vñus est forf. Quid autem ista mā virulēta et saniosa p̄ pulmonē expellat et screat declarabit i anno pulmonis. Tertius pániculus est dyastragmatis q̄ poterit etiā dici musculus cuius surus i pectorē est in fine pectoris et costarum altius existens tā i pte anteriori q̄ posterioz nā q̄tū ad eius pte carnosam est continuatus cu cartilagineibus costarum medosax: et in pte posteriori cu spodiliū duodeci et spondiliū renū. et vtilitas eius fuit ex situ eius: p̄ ut diuidet spūalia a nālib; ne a cibo hora digestioēs et a fecē vapores eluenari pueni et ad mēb; spūalia: q̄ ipediēt mētē et rōne. et h̄ sag apperit: q̄ q̄n̄ egritudinē patit autem apostolus: ledit tue mes: et iō alio noīe vñatu est frēnū: q̄ frēnū est mētē: sic vocatu est diazona ab Aristotele: q̄ zōna cingēs p̄ mediuū: nō q̄ directe latitudinalē cingat: sed oblique ut dictū est: et ea sine vtilitas huīus obliquitatis fuit illud qd̄ dictū est i ca. de anno mirach. q̄ ex h̄ cu mirach p̄ primū hora expulsione supfluitates in testinīs: ac si eēnt iter assides roctularis cuiusdam. Quātu vñ ad pte mediuū eius q̄ est nervosa et pániculosa colligatū est cu pulmone: ut ipm moueat motu anhelit. mediatis tibus nervis q̄ ad ipm veniunt a cerebro et nucha: et ex h̄ apperit q̄ diversificari est dyastragmatis ab aliis musculis: q̄ aliis musculi i loco vñ ossibus applicantur cordis et i aliis carnosis dyastragmatis vñ est ex h̄z. ea est q̄ dyastragmatis p̄ncipaliter habet mouere pulmonē et nō costas. nūc autem oīus musculus q̄tū ad cordā eius debet esse continuatus cu membro qd̄ debet mouere: et cu

alio q̄tū ad pīe eius carnosam. et ex his appet̄ q̄ sit fiḡ eius q̄ est rotundas oblonga. appet̄ erit q̄ sit sba eius q̄ muscularis et cordosa. Apper̄ erit q̄tūas eius. Iuumenta sunt tria q̄ declarata patēt ex dicti. p̄mū est vt sit p̄n cipiū motus anbelitus. Scđm est vt diuidat inter mēbra sp̄ntia et natura lla. Tertiū est vt iuuer intestina et mētrach ad expelleādū q̄ intestinis sunt cōtentia. et ex z° iuuamēto appet̄ q̄ ad apostema eius sequit alienatio menis sicur ad frenelum. liḡa distinctua perquire a. B. g° de interioribus ca° de passionibus dyfragmatis.

C Be Anathomia cordis.

Llenatis pāniculis tibi apparebit pulmo in medio cuius ext̄it cor vellat penitus pulmonis ut ab ipso aere attracto refrigeret et calor et sp̄ritus; qui in eo generat contemperet. cuius cordis p̄o appet̄ situs et locus; quia est in medio anterioris et posterioris dextri et sinistri; q̄tum ad cuspidem eius declinans versus sinistrū. q̄tum ad radicem vo eius versus dextrū; vt possit bene inlauffare calorē et sp̄ritum versus dextrā prem̄; que debet esse calidior sinist̄. et est in medio superioris et inferioris amotis exm̄is; et sic sicut locati q̄ sicur princeps et p̄a radix olim membro. q̄ sit colligātia eius appet̄it. q̄r̄ sicur appet̄it q̄ritas ei⁹; q̄r̄ nō nimis magni neq̄ p̄ui. magis in eli hole q̄ in alio alt̄q̄ ali eiusde q̄titatis; q̄ plus b̄z de calore ī p̄tū; q̄ sit fiḡ pinealis ut piramidalis; q̄ b̄z huius fiḡ d̄z et ē q̄ est excedētis calinas; q̄ p̄ha fiḡ p̄mi cali est fiḡ piramidalis. est et alia r̄o distincio ventriculorum ei⁹ et exoy ab ipso. Debes videre numerū p̄tū eius; et ex b̄z tibi appet̄it que sit sba eius; et p̄p̄or̄ iuuamētu. numerus aut̄ p̄tū eius estq̄ p̄tū eius qdā sunt et sba eius; qdā vo sunt de sba eius. Et sba eius sunt capsulae cordis; et ora ab eo q̄ postea appet̄it. capsula eius nervosa sine pellicularis est dilatata multū; facta ad iuēdū cor a noctiuis; et ne p̄tingat ab aliis mēbris i borā sue expāditionis; et q̄f̄ q̄f̄ non fuit p̄tinua cū corde fuit ne cor in sui motu spediret; pp̄ aggrationē; fuit etiā alia cā vt p̄tinaret quādā aquositas q̄ humectaret cor et rozaret eo p̄ sup̄flua et p̄tinua eius motu exireat; et id semper in hac capsula regit aquositas; ideo si exireat h̄ capsula ut p̄flua talis aquositas ad marasmiū deuenit al. sc̄ si sit sup̄flua. tetigationē et tremorem et cardiacā passionē eadit cor vt ponit. B. g° de interioribus ca° z°. pres aut̄ essentiales cordis qdā sunt extrinsece et qdā intrinsece; extrinsece sunt pinguedo; additamēta cordis; sive auricula cordis; et oraa ab eo; pinguedo satis appet̄ in superficie exteriori cordis; pp̄ fine potius q̄ existat ex p̄e agētis; q̄ pinguedo generat a frido aut calido diminutio; cor aut̄ est caſſidissimū; sed genita est pp̄ fine; vt cor pp̄ vebemēte et p̄tinū motu nō exireat. additamēta cordis sūt qdā pres pelliculares apte ad dilatādū et strinctādū; gēte ad b̄z vt q̄n i cordē nō generat multū de sanguine ut sp̄u i ventriculo sinistro dilatet; et p̄tinet sanguine molū; vel sp̄ritū multū; q̄ inter-

dū generat. Sed tu obicies sicut obicit. B. loco hāll q̄ natura nō fecit cor ita magnū q̄ posset hānere oēm multitudinē sanguis et sp̄us; sed fecit illa additamēta. dico q̄ ea fuit q̄ si cor sufler valde magnū eēt ca debilitatis virtuti pp̄ dislōsione sp̄us; et ppter ea aialia q̄ hāt corda maḡ. sunt timida vt lepus; et cervus. z̄a ea fuit q̄cū nō semp̄ generat i nobis mar̄ q̄tias sanguis; et erit sp̄us vt plū concavitas cordis extitit vacua; sed q̄ iste auricule p̄nt facit. H̄i q̄n nō sunt replete ibi nō erit vacuitas. Itē evit p̄derofitas. Quicaut sint ora a corde subsequenti apperit. p̄tes aut̄ intrinsece cordis sunt vētriculi cordis dexter. s. et sinist̄; et medius. scind. igitur cor p̄o i pte dext̄: incipe a cuspide eius sicq̄ aliū parite nō tāgas; led a latere vētriculi medii diuidas; et tūc occurret tibi statim vētriculus dext̄. et videbis i eo z° orificio quoq̄ vnu est v̄lus eparit; et orificio per q̄b vel a quo ingredit vel egredit vena chilis; et est orificiū maximū q̄p̄ b̄z orificiū cor trahit sanguinem ab epate et i p̄m expellit ad oīa alia mēbra; et q̄p̄ illud orificiū b̄z plus attrahere q̄ expellere ordinavit natura vt clauderet hora strictionis; q̄n debet expellere et aperiret q̄ cor dilatet et attrahit tria bistiola q̄ aperiunt ab eēt ad int̄. et q̄p̄ dēle orificiū fit etiā expellit sanguinis p̄fecta decociti; et nō totus expellat. q̄ alīq̄ portio eius expellit ad pulmonem alia pars eius trahit in spiritū ordinavit natura ne illa bistiola essent multū depresso; vt p̄fecta clausione non claudant. Hora in h̄duo. primū est q̄tibz sensus declarat et vena chilis habet originē suā a corde. q̄ cum substātia cordis est p̄tinua; et p̄tinet nō prantur; et maxima iux̄ cor. sicut stirps arboris. et z° adiut te q̄p̄ ab ista vena antequā concavitatem cordis ingrediat oris vena que circūcircā radicem circūligat vel circulat; et ab ea rami oriunt dispersi per substātia cordis; et ex hac vena nutrit cor. i. ex sanguine huīis vena. postea vo versus pulmonem et aliud orificiū ve ne arterialis q̄ portat sanguinem ad pulmonē a corde; q̄i pulmo deleriat cordi scđm modū dictū vt ei recompenset; cor ei transmittit sanguinē per bāc vēnā q̄ vocalit vena arterialis; vena q̄ portat sanguinē arterialis q̄ habet duas tunicas; et habuit duas tunicas. p̄o q̄ vadit ad membrū q̄d̄ exsistit in p̄tinuo motu; et z° q̄ portat sanguinem valde subtile et colericū. vt liḡit non euaporet; et non scindat hec vena ipsa habet duas tunicas; q̄r̄ dīcia est vena arterialis; et in orificio isto vel istius vena sunt tria bistiola q̄ aperiunt ab int̄ ad eēt; et claudunt ab eēt ad int̄ p̄fecta clausione q̄r̄ per hoc orificiū cor nō debet expellere et se hora strictionis; et non debet retinere aliquod hora dilationis. hoc viso scinde vētriculū sinistrum ita q̄ in medio remaneat partes in quo vētriculus medius. et tūc tibi statim concavitas appet̄ vētriculi sinistri cuius partes est sp̄issior pariete vētriculi dextri. Et hec fecit natura ppter tria. p̄o q̄b vētriculus debet contine sp̄ritū. dexter vero sanguine sanguis aut̄ grauior est sp̄ritū. ppter q̄d̄ ratione vētior plus agrauaret pars dext̄ q̄ sinist̄; et ideo cor nō sufler equalis stature. vt liḡit eēt equalis ponderis fecit parietem sinistrū grossiore; vt recopensaret sua grauitate grauitati sanguinis. Etia cā est

q; b; pthiere spm q facile ē resolubilis. vt igle nō resoluat ples fuit spissus.
 Tertia cā eli: q h ventriculus b; generare spm ex sanguine. sps autē ge-
 nerat ex sanguine a forti caliditate subtilitā t evaportate. fortior autē est cali-
 ditas qn est i mā t sba dēstio. qre ples b; ventriculi fuit spissus t dem-
 pns. In pcamata: autē cī circa radice sunt duo orificia. vna est orificia ar-
 terie adorti q d; adorti qz imediatē a corde ora: v'l qz ei pincipiū originis
 oīn arteriaz q sunt i corpore. t pista trāsmittit cor spm i ipso gnatū ad oīa
 mēbra qn strīngit. t ppterēa nā ordinavit i pm̄ isti orificia tria hostiola
 dēpia valde q pfecta clausiū ad ex ad intus t apūnt ab int̄ ad
 ex t orificiū h; est valde psumū. aliud est orificiū arterie venalis q d; arte-
 ria. qz vaporē porrat. d; venalis qz tm vna h; tunica: qz nā nō fuit multū
 sollicita de custodia ei: qd p ipam trāsīt: qz est vapor capio: us vel aer que
 attrahit cor a pulmone. t qz istā venā cor attrahit t expellit: nā i h; orificio
 posuit tm duo hostiola t sūr hostiola ista multū elevata vt appodiunt pecti
 cordis qn expellit t trāsmittit spm p ipm spis expellat: ista sunt mira-
 bilia opa nature. sc̄ mirabile est opus ventriculi medii. nā iste ventriculus
 nō est vna pcamata. sed est plures pcamates pue late magi t pte der. qz i
 sinistra ad h; vt sanguis q vadit ad ventriculū sinistrū a dext̄ cū debeat sie
 ri spm t pto subtilit. qz subtilitio ei: est ppatio ad gnatōne spis: t nā
 trāsmittēdo aliqd p mēbia vel viā alīq; nūc trāsmittit illud ocioso sed ppa-
 rando ipm ad formā quā d; suscipit. vt frēquēter ponit. E; libo de iuuamē
 tis. vt i 50 de venis metaracis: t h; de pribus lbalib; cordis. ali sunt pres
 q sunt ore t ista. 4. sūr. s. vena chills: vena arterialis: artaria adorti. t arta-
 ria venalis: t duo vadit ad pulmone cū anothomia statim vides.

C De anothomia pulmonis.

X dictis aliq; lter appere pōt sba pulmonis. t numer⁹ ptiū ei: nā
 ipse ppositus est ex triplici vase: ex carne molli: t pāniculis: ex va-
 se triplici. s. ex vena artariali q oris ex dextro ventriculo cordis: q
 porat sanguinē nutritur ad pulmone. z ex artaria venali q oris ex sinis-
 tro ventriculo cordis portas vapores capituloſos ad pulmone t portas ae-
 re ad cor a pulmone. ei: est trachea artaria q ad pulmone apporat aere:
 t ab ipso ad ex introducit h; vasa oīa pueniū i h;: qz qn ad pulmone pueniū
 i duos ramos diuidit. vnu vadit ad dextrā eius pte. alt ad sinistrā. qz eoz
 tēz diuidit i duos ramos magnos: qz vnu vadit ad pte supiore. pulmo-
 nis. alt ad pte inferiore. postea oīs vadit se diuidē. vlp ad ramos capillares
 t minimos t ad inūcē continuant t interūm sic retic: t pponit sic rete sbanū
 pulmonis: t sic vene sbanū epatis. Et scias q rami trachee artarie sunt iux-
 ramos vene artariales: vt cibent ab ea. t iux ramos artarie venales vt aere
 trāsmittat ad artaria venale: vt eu porret ad cor t a corde ducat ad trachea
 artariale iste tm vie ylranis q sunt iter eas sunt ita stricti vt sine inūi. san-
 guinis t pui aeris strati t executi: t iō si dilatant supflue pōt fieri exitus san-

guinis sine ruptura a pulmone. pcamata t vacuitates retis bus replet ca-
 ro mollis ipsiō pulmonis: t h; est ps z̄ ei: . 3. vō ps ei: ē pāniculus eiſa-
 rus que tūnā orificia hog valoz ver est q orificia valoz trachee arta-
 rie sunt maiora orificia alioz valoz: t apiflora. h; qz ora sunt ex stipite maio-
 ri t latioz. z̄ qz sunt cartilaginosa t nō pfectuosa t iō cū sunt duriora magi-
 pnt stare apta. t ex his vltcri⁹ nora vla p qm a pectorē ad pulmone t tra-
 chea artaria expelliſcere atviles sanguis emanās a pectorē: vt i
 pleurez vla pcamata cīns vt i emēroca passionē t empinate: qz qn mā
 his locis est ḡgregata ipsa diuidit ad minima: t fortitudine pectoris spelliſcere
 ad pulmone: qn pulmo dilatant orificia valoz trachee artarie maiorū apūnt
 t p illa efficiat mām pdcīta: nō p alia orificia alioz valoz: qz nō sunt sic la-
 tanēs dilatant hogz anhelitiz t tūc ex vasis illis ille humor vel liquor ex
 pelliſt ad vías latifores: t ex illis ad minores donec ad originē pueniat cāne
 pulmonis: t tūc cū tuſi ē expelliſt t tuſis ē adiunat ad penetrādū hūc ca-
 rarrū t canales tā dictos: ex his paparet qd expurgat h mā: t dato q nō p-
 ueniat ad cor. Sed si expurgaret pala duo vasa hūc de necessitate pueni-
 ret ad cor. h; ora habent a. L. g. de sic. vsl⁹ ca. iii. sic ē p; numer⁹ ptiū tē
 grātū pulmone. ptes ei: qz titafe. sūr. vsl. due i pte sinistrā: tres i pte dext-
 tra. qz z̄ d; pōm̄ gnatū sūr culcitra: qz sup ipsa sedet vena chills: t arta-
 ria: t directo cordis i loco vbi vena ascēdit ad cor: t ex h; pores videre qz tit-
 ate pulmonis: qz si ptiū nō iſatus: si in ſufflādo ipm ſtameri videbis
 ſpum magnificari: maior tñ est qptas eius i dextra qz i ſini: qz i ſini: e cor
 locatiū ibi occupat locū. 5. 7. etiū patet qz ad figurā cibani figuratus est:
 in pte posteriori longiore habet magnitudinē qz i anteriori. ei: colligatā pa-
 ret ex dictis: t iuuamenti. t etiū egritudines fatis sunt notabilis q debes
 exorticare ramos trachee artarie t videre annulos rotundos qz expūt
 pīplici t pfecti qz illi sunt rotundi. Sed habens vlcus t cāne pulmonis de
 cuius anno⁹ statim psequendū nō expūt annulos sed cortices. t si annulos
 expueret nō tamē rotundos cuius cām dicemus.

C De Anothomia venarū guidem.

Xpedita anno⁹ pulmonis oīz videre anothomia trachee artarie: qz ē
 via ad pulmone: sed vt ei: anothomia videas pfecte oīz pmittere
 anothomia qz dādā qz cū eo hēt colligatā. oīz ē vt excarnes collū si-
 ne gulā t videbis musculos longitudinales ſupra qz notabilis venas guidez
 ex vtrōg latere vna. qd sit iuuamētū hog diri i anno⁹ pectoris illis eleuat i
 uenies duas amigdalas ab vtrōg latere vna: qz sunt carnes glādose ſacē
 ad formā t figura duas amigdalas: quaz iuuamētū ſuit vbi humiditatē qua
 generat t ḡgregat humectat trachea ne exiccat pp motū. ſedm iuuamētū
 ſuit vt replet: t adeq; ēt loca gule: qz gula pp epiglottū i pte supiori ē val-
 de tumida: t pte inferiore pp ſtrictura trachee ē valde gracilis. amigdā ē ille
 polite ſira epiglottū adequat. tertiu iuuamētū ſuit vt ſint ſcutū venarū t ar-

ee

teriaꝝ apopleticarꝝ: qꝝ portat sanguinem ad caput: t̄ artaꝝ portat sp̄m qꝝ postea
i rete qđ exiit. plato sub cerebro sit analis: t̄ iste vene vocant apopletie
qꝝ ex eaꝝ plenitudine frequenter sit apoplexia. vocant t̄ vene s̄oni: qꝝ ex nāl
opilatioꝝ fēa i rete iā decūcar somnii: vocant eī p̄fundū qꝝ sūt locate i p̄fū
do iñx sine supra musculos spondiliū colli: t̄ vi eīs origine videas scide fur
culaꝝ: t̄ accipe trūcia artaria adorci ascēdētē t̄ vene ascedētē t̄ videbis qꝝ anīc
egrediat furculaꝝ ramificat p̄duos ramos qꝝ vñs vadit ad p̄te dextrū alē
ad p̄te sinistrā. t̄ anīc ad subfallū deueniat alt̄ istoꝝ ab alterutro: descedit
vena p̄ sp̄odiles dorſi ad muriēdū oco costas t̄ p̄sp̄ supiores pectoris. po
stea penetrat p̄ assella q̄libet p̄dictorꝝ: vadit ad domesticū brachii t̄ cubi
to apper. s̄i curvatura cubiti: t̄ b̄z basilica t̄ est inferior. t̄ ex his potes vides
q̄uo basilica h̄at p̄tinuitatē cū vena q̄ nutrit p̄tes pectoris supiores. Et sic
appet cā q̄re i pleuresi q̄z dolor ascēdit supius v̄sc̄ ad furculaꝝ p̄peti slob
basilice vt ponit. y. z. e. acc. t. H. ibid. postea aggreditur furculaꝝ t̄ ramifi
cat i ramos qꝝ duo obliquant t̄ vñus eoz vadit ad brachii dextrū: alē ad
sinistrū: t̄ vadit p̄ siluestrā p̄te brachii. t̄ apper i curvatura brachii: b̄z ceſa
lica. t̄ b̄z enauare a capite qꝝ p̄tinuitate ē cū venis tuab̄ directe p̄cedētib⁹
supi⁹ ad caput. t̄ isti dicunt vene p̄dictie apopletie. t̄ sic dixi de venis ita t̄
eōē mō p̄cedit t̄ artarie. postea iiii: illas artarias t̄ venas apopleticas in
uenies nervos duos magnos descedētēs a cerebro a sexto p̄i neurop. vñs
a late dext̄ alē a sinis: t̄ ex virioꝝ formant t̄ ramificat neru reuerſiū: q̄ sūt
nerui vocis: q̄s videb̄ s̄no loco. nūt̄ dext̄i aut̄ dextrū cū istoſago p̄ majori p̄te
ziungit: t̄ i os ſtōi ramificat. t̄ redit v̄sc̄ ad fundū: t̄ aliq̄ ps eī ſtra furcula
cū venis t̄ artariis t̄ capſula cordis ziungat. ſi ſinister p̄ maiori p̄te cū mē
bris ſp̄inalibus applicat. t̄ ſtū ad aliqd. eius cū naturalibus contiungit.

C. Be Anthonia oris.

Is mēbris excarnat̄ elleua simul tracheā arteriā: isofagū: sed is
nō poteris nisi alia mēb̄. s. oris elleues, icide gr̄z elleua mādibulā
st̄riores a supioribus: is facieō notabiliς anothomia oris. nā ip
suis oris p̄ occurrit tibi labia: r̄ isferius et supius: h̄ labia sunt p̄posita ex
neruis carnē: t̄cute mira om̄itione: ita q̄ cutis a carne nec caro a nervis
p̄ separari: n̄z pāniculus ab eisdēr̄ b̄ fuit q̄ labia debebāt moteri v̄lūs oēm
dāia positionis. sursum t̄ deorum: an̄ t̄ retro: dextrū et sinistrū v̄l̄ ḡ opor
tuit q̄ h̄cēnt diuersos et plures musculos q̄d est impossibile pp̄ grauedine v̄l̄
oporuīt q̄ carnē t̄ neruos b̄ oēm dimēsiōne h̄cēnt pm̄itros. coquimunt ēt
labia pāniculo q̄ oris a tunica iūr̄seca meri zt̄inata cū tunica iūr̄seca sto
machis: sic t̄ oia mēbra oris: vi sint sensus eius: cuius est stomachus. t̄ pp̄
ztingit q̄ i vomiti futurū t̄ remitt labiū isferius. post labia s̄t dentes mīne
ro. s. d. b̄ duales st̄riores: duo incisivi dūs canini. 4 maxillares: et set
molares. t̄ totidē supiores: r̄ dentes p̄ncipali: sunt facti pp̄ ztritionē et diui
sione cibi: fario pp̄vocē t̄ dissectione loqle sic t̄ labia. t̄ o careibus dētibus

Vel labitis nō bñ loquunt. post dentes est lingua eius anorthomia reserua. postea vide palatū habens cōcauitatē i cācumine supiori vt fiat intonatio vocis: et reuelatio agilis ipsius cibi qñ dentibus p̄cīt. i fine palati videbis vix pendente ad modū grani vus: et iō vocata est vuesa: in sba exīstēs rara. sp̄ngiola qz p̄ncip̄l est fascia vt supfluitate defēcētē a capite boza reumatismi recipiatne ad mēbia inferiora dēscēdat. ppterēa apostemata est etiā formata vt vocē modulū refrāgendo aer: qz est materia vocis: sed in nāmenū eius ē vt aer qz ad pulmone vadit et attrahit p̄ nares et p̄ os rep̄ciendo aliquādū in ore retinetur ne frigidus sed alteratus ad pulmone p̄ueniat et ppterēa cotīngit qz habentes abscissam vucā multū sunt catarosi. et idēo probibet ab auctoribus ne incidat. sed si putrida aut apostemata sit debet adnī. est etiā alia cā: qz ppterēa sitū et substantia eius quādo inciduntur raro consolida. sed sanies ibi congregetur putrida et semp sentitur fero- oria et idēo melius est vt cauterizet ferro ignito. modus autē vi habeat ca- nula fereā vel lignea lūto sapiētē vel creta vt ponit. Unice. 4. sen. pri- mi canonis capitulo de curatione. ppterēa cauteriū apio ore et inter posito in- ter matillas ligno rotundiori vna ex remitate canīmē imponat vnuila: po- stea ferrū igniti p̄ concavitatē canule introrūmitat et cotīngat vnuila et cau- terizetur. post vnuilā vero sunt sauces: et loca ampla glādosa apia suscipe sup- fluitates. et idēo frequenter apostemātur: et apostemata eaz licet ext̄ nō emi- neat: eminet tamen inuis: et idēo si os aperiat et in profundo aspiciat appre- tumor: et idēo sit ibi squamitā in secūda specie et vocant vulgares gotū: in fine siue termino horū existit p̄ncipūl cāne: et meris: ibi videbis mēbris vnuilā cartilaginosum cū magna sapiētā a natura fabricatū qd̄ vocat coop- toriū: qā hora trāgluionis cibi clāndit forāmē epigloti ad hoc vt aliq̄ cī- bi vel potus nō descendat ad pulmone: qui posset esse ea suffocationis. et iō cotīngit si aliquis ridendo transgluionis tunc vadit aliq̄ ad pulmone: qā hora risus stat epiglotis apia: et tunc videatur suffocari.

Contra Enothomia meri et trachea arterie

*Is expeditis elleua ut agilius & lenius vidcas anothomia rest-
duoꝝ: meri: cū trachea & his ellenatis nota substantiā p̄ eoꝝ. nā
sba meri est pelicularis: & molliſ. sba trachee ē pelicularis & car-
tillaginosa: cā fuit q̄a meri est via cibi q̄ interdū degluti in multa tititate
pp q̄oꝝ interdū via eius dilatari. s trachea est via aeris penetrantis ad
pulmone q̄ cū lenis sit nō solidus p viā penetrat q̄ stat apta. via aut pelli-
cularis pp moliciē nō stat aperta. sed paries unus cadit supra alterꝝ non fuit
cāna h̄ ossifera: qz d̄ esse flexibilis pp formatione vocis. Itē expediri et trāsi-
tū cibi multi & sollixi p meri: & ob hanc cām non fuit tota vna cartillaginoꝝ sed
fuit plures cartillaginiꝝ cētinante p pelliculis simul: & iste sunt sicut circu-
li qdā nō tamē cōpletī fed in figa. L. residuiū aut̄ cartillaginis cōtinuat sba
pelicularis in direcō meri. & hec fuit ne sba dura cartillaginosa cōpūmat*

merit ipediat transist cibi. et id scire debes quia pte ari tori canna est cartilagineosa; quod iesus pte illa non trahit meri. Itē tunc uer magi a noctiuis. s. iesus pte posteriorē est pellicularis et h. vsq ad epiglottim; q̄ tota est cartilaginea pp̄ cam q̄ dicet: q̄ sic appet̄ sba canē. s. sba meri est p̄posita ex duplicitate nūcilio tunica tuncia trinseca q̄ villos longitudinalis ad attrahendū bz; et t̄ seca q̄ villos latitudinalis apertos ad expellendū illud qd attrahit ab intrinsecā. vez est qd p̄ b̄ p̄ncipalior est z̄. ex his p̄z iungamēt̄ boyz: nūer 9 p̄tū eis 9 pier ptes trachea q̄ pte dñia p̄ncipale bz; q̄ b̄ epiglottis. cuius anotomia postea ponā. 3° videlicet dzia ex pte q̄st̄at, nā meri est lōgus et maius cana: qd rēdit vsq ad dyphagia: et infra ipm continuat cū ore stomachi: s. cana pulmonis nō descendit nisi vsq ad furculā. et cā p̄z q̄ pulmo statim est sub furcula: s. os stomachi est inmediate sub dypharā gmatē. Differunt 4° in situ suo loco: nā meri magi est positus in p̄stū iesus sp̄ndiles dorsi et collis. tra chea arteria magi est posita anterius. et cā fuit triplex. vna fuit cū trachea sit magi dura cartilaginea: et meri pelliculosū p̄t̄ magi ueri canna ab extremitate alteratibz; meri q̄trinū bz; et ī iesus p̄stū s̄p̄ndiles dorsi et collis. ad os et s̄bz q̄ positiū est anterius sic os. 3° cā fuit q̄ si meri fusset positiū anterius iesus gula v̄b̄ oportuiset q̄ iesus finem trachee meri obliquisset iesus dorsum vel qd a sine canne vsq ad p̄ncipū oris stomachi fusset va cuitas: s. vniq̄ s̄b̄ in incōueniēs. nā scdm est impossibile. m̄nū aut̄ par er et non cumētū et ipedimentiū iactu transglutinandi. his iesus eleua meri incipiendio a pte inferiori cū sollicitudine ne iāgas aliquē nerū reuersū. vez est q̄ sa cilt̄ sepat̄ a trachea vsq ad epiglottim. ibi v̄o difficultate: ppter ea q̄ tunica meri di transglutinatio est in epiglottis et t̄ ob co no facile sepat̄. t̄ fecit nā sagacit ad bz et hora trāglutinatio cū meri eleuas ad os: ad attrahendū cibū. epiglottis etia elueret ne lui duricte cū soliditate ipediat transitū cibi. et ista continuatio non fuit necessaria in tota trachea: qd ipsa h̄i totū pter epiglottim nō est cartilaginea. et ex hac anno manifestat inīa. B. in libello de motibus liquidis: qd epiglottis hora transglutinatio non mouetur sursum qd aliquon̄ moueat̄ ex flesed quia trahit ab iſofago. ppter continuatione dicantur. et bec sufficiant de anotomia iſofagi: sine meri: et canne pulmonis.

C De Anotbonia epiglotis.

Lenato meri videbis eximitate cane pulmonis grossam et solidam quod nosat epiglotis. et h. epiglottis est positus ex quadruplici ictib. s. pelliculari quod vellat. pp. can. dictia. et ex musculis et nervis et cartilaginis ib. musculi ut dicit. H. 8. de iuuenientibus sunt. zo. s. i. inter cartilagines eius. 8. iter epiglottis et membrana circumentia: non tamen quod pecte paret discerni. nervos aut inuenies afferentes ab vnoquoque latero et tracheae arteriae vnu: et isti sunt rami oris et nervi supra positis descenditibus supradictis: et oxiunt ab eis infra cor et superius reueruntur: et ideo isti vocati sunt nervi reuer-

stui: sive neriū vocis: qz p̄prie sunt principiū motus vocis. t cā q̄re hi neriū reuerſiū fuerunt t nō dīrecte ad epiglotiū venerūt a cerebro fuit q̄dru plex vt ibidē ponit a. H. li⁹ de motibus līq̄idis. vna cā est qz isti neriū sunt principiū magni motus t fortis t spissi. pp qd̄ debuerūt illi se fortes q̄r sicciōes qz neriū motiū q̄tio ſicciōes tāto ſorizoſes. nūc aut̄ ſunt ſicciōes q̄tio magis a cerebro remotores: qz iūx cerebū t originem coz neriū ſunt valde molles. pp qd̄ vt eſent remoti a cerebro natura traſmifit eos vſq; ad cor. poſtea reflexti ſupius: t reflexit iūx loca calida vt coz t arteria adorū vi ſi erent ſicciōes. z̄ cā ſuit qz cū vox ſit motus qd̄a voluntariuſ. vel facia a monu voluntario: pncipiū eius debet esse cerebri: t qz cerebū nō pōt multum monerit: itaſter ordinant natura iſtos neriuos: vt cerebro modicum motu moneret epiglotiū ſin impetu voluntati ipsius. nō h̄ fit p b qd̄ neriū illi ſummi ad modū freni t habenar: t idē dicit ibi. H. qz cerebū vnit his neriūs ad mouēndū epiglotiū: ſic miles vnt frēd t hēni. 3^a cā eſt iſta qz vox b̄z depēdēat a cerebro tāq; a p̄n° voluntariuſ motus: depēdēt etiā a corde tāq; ab eo in quo foſmant pceptus: t idea cū ſit operatio cois cerebri t cordis neriū qui ſunt iſtra vocis debet coicare cordi t cerebri: t idea cū oīu habēat a cerebro traſlūt debuerūt h̄ ſit coz. 4^a cā ſuit: qz neriū ad muſculos debet puenire iūx pncipiū coz: t nō ſinem. pncipiū aut̄ muſculos epigloſ ſit vñſus premi inferiori. q̄f neriū ad eos venientes ab inferiori pre ad eos debet puenire: q̄r reuerſiū fuerūt: illi neriū ſunt manifeſte appareat in duo: in multiplicant poſtea ſin multiplicatione muſculos: t ex hi poſtes videre quo ex inciſione neriū pōt incideſe leſio t vocis amittit. Itē q̄ qñ incidunt neriū deſcedentes ſimil amittit vox t inen cū ieu. t qñ incidunt ſoli neriū amittit tñ vox: t nō alte opationes ſpediuntur. poſt neriūq; anothomis elletia neriū t muſculos t apice trēs cartillagines. p̄ ante rior maior eſt oīb. clipealis ſine ſcutalīs appellata ad ſilitudinē ſcuti ſue clipei. Itē qz poſita ad exteriū ad defendendū vt clipei. z̄ 5^a vo eſt ad. plenū ſolū qd̄ deficit ex p̄: t h̄ vocat nomen nō habes. t cā qf ſuit ſacta epigloſ aplice cartillaginoſa: eſt vt ſit mag. ſonora: vt ad ipſam ſiat melior re fractione: nō ſpediatur cu b̄ traſglutitione: qz elletia hora traſglutitionē ad ſuperiora cū neriū pp cām ſupradictā. 3^a qz c̄ exiſit in mediu t vocat cimbala riſ. in medio aut̄ eius eſt lingua ſiſtula dic̄a ſiſtula ad ſilitudinē ſiſtule artiſcialis vel ſic noſata eſt ad ſilitudinē ſiſtule nālis t paientiū eſt dic̄u.

C Be Anthomia lingue.

Xpedi^t his q̄ circa pulmonē t̄ canā eius: t̄ epiglotim: tūc rema
nei lingua q̄ fabricata est i^t osse sacro ad figurā vel rē laude: huius
i^t s^t suo fundamento os: vt ab eo sustentet etiā q̄z dineris t̄ vs
rsis dz motib⁹ moueri: vt ei initiat et eidē affigat: q̄z ois mo^r localis t̄ v
ad aliqd fixū: h̄ est cā q̄ os illud fuit sig^t land: q̄z si sufficit tm̄ vna oblong
aur: pcessit directe deorsū: t̄ tūc penetrasset epiglotim: vt meri v̄t stetisse

in latere vnoꝝ tūc lingua nō existeret directa; sed ad id latus plicata; postea scind̄ lingua p̄ mediū ⁊ videbis magnas, ⁊ pleras arterias ad eā venientes ut faciliꝝ moueat ⁊ magnificet. videbis etiā duo paria nervos, s. motiuos; qui magis profundam in p̄fundo ⁊ radice lingue; sensituos q̄ in sup̄cie ⁊ paniculo eius exp̄adunt ad dādū sensum gustus ⁊ tactus. ⁊ sic iam p̄uenili ad anothomiā vnius orti a cerebro, ⁊ vnius sensuum.

De Anthonomia capitis.

Is expeditus assue caput quod est venae postremis arterias oia medias arterias et spalii cerebri quod est immobile et carnit musculi sui eius est per superioris corporis. **C**a autem situs eius est superadca et ex his appetitur in ipsius. **S**iba eiusque de se ostensio est porosusque musculosus. appetitur et situs et locus eius et ex superioribus et secundis apparebit colligantia eius. appetitur et carnis eiusque hunc venti in bove est magis carnis respectu aliorum et maioris quam in aliis animalium eiusdem carnis que in bove et in cerebri quod maius est in bove quam in aliis animalium carnis que in bove et in cerebri maiores et magis distinctos. **S**icut autem carnis et sanguinis appetitur et sanguis spicere leviter pressus ex viragno per litam quod est animalia et posteriora gibbositas quod est dalmatini vero deuterum et similitudinem habet plantarum. **C**a quod sicut rotunditas talis est omnium aliorum capacissima et quod ipsa non poterit agnoscere nisi per sensum a rebus exterioribus tuis his autem nobis idcirco caput quod est etiam capacissimum per cerebri et quod valde dispositum extrinsecus alteriusque. **D**icitur enim tunc ab eis quod figura sicut spiculum in suis figuris profecte rotunditas leviter pressus ex viragno per proprietas distinctas ventriculus cerebri et per omnes sensum particularium a pie ante totum quod sicut figura potest. **E**t ex his appetitur quoniam quod est leviter pressus in anno circunsciscit membrum et immunitum et quod est coepta et genitale. **P**ertinet autem medius arteria et spalis cerebri et ora ab eo. **S**equitur vero videtur numerus prius eius percuti capitis eius binum. **A**nni. 1. 2. sen. p. ca. p. sicut et capillaceus caro panniculus exterior cranialis panniculi stranscindens cerebri autem panniculi superiores recte mirabilis os basilarum et additum undecim versus in ora. **L**apilli et capite fuerit gnatii et ex necessitate materie et finis et necessitate materie et quod est caput sic caninus totius corporis recipit summas supfluitates a toto corpore quod sunt materie pilorum et id per curium eius ergo eduntur et formant pilum magni vocantur capillacee necessitas finis suum quod est caput sic expositum rebus exterioribus alteriusque habuit capillos vi per eos tueretur et nociuus extrinsecus alteriusque. **C**apillus grossus est quod capilli debet esse firmata et stix est ea quod debet habere radices magnas et grossas et ideo cum grossa finitur et quod est scutum et vellame ossis et cerebri supra craneum non sint musculi caro appetitur in fronte triplo et circa mandibulas. **E**lleugra cutre cranius appetitur tibi panniculus exterior faciens per tria immunita vii et craneum et cutis et cutis a craneo sine meo non tagat sed ut craneum per hoc panniculus sensatur. **T**ertius vero per hoc panniculus dura nimis suspedita craneoligia per hoc panniculus quia ex nervis et ligamentis origine a dura mense penetrantibus per commissuras et post cerebri extra craneum ex quibus praetextur panniculus hic exterior.

E Be *Anthonomus craniæ.*

Raneū est os magnū circūdans cerebrū exterius. si cuius partate existit cerebrū locatū: r. iō magnū est b. os i. hōse sic t. cerebrū. cīs situs est: qz vellatā et pribz p̄dīcī pp necessitatē dictā: r. vellat cerebrū pp necessitatē eīs dictā. Itud craneū non sūt vñc tñmū. s. p̄s hūr t b. pp multa. p̄v si fieri nocumēti i vna p̄e. altūnō cōcātare. v̄l toti. z̄t vñfumositas poserit p̄ iūcuras ex craneī expelli. z̄t v̄l q̄r medicamīnū p̄p necessitatē possit ad s̄bam cerebri penetrare. s. p̄s z̄t nuare sūt iūcuris q̄ vocant adorē. s. seratiles mōn. fuerūt nodartiles. qz nō debet moueri ista ossalēs fuerūt seratiles vt firmiorē facerēt colligātā. z̄t dētales sūt fuerūt duplices. s. v̄t et mēdoles. Mendōs sūt due. s. in v̄trogē p̄e vna t dicunt mēdoles qz nō penetrari iterū. s. tm̄ apparet exterius. v̄t vñc sūt tres sīc tres sūt verriculi. s. coronal scā ad modū coronel sagitā p̄p̄s bñ lōgitudinē ad modū sagitae v̄l linee: t z̄t adorē lauda: qz p̄tinuit craneū posteriū. qz ē figlaude t fuit figistus os posterius: qz cerebrū posterius est figure pyramidati: qz sūt cā istius apprebis itano. s. cerebri posterioris: t ex his appet qz gñe qñc sūt ossa capitis. s. os frōtis: duo pietes cranei los laudez basilare qd statim videb: t ex his p̄z qz sūt tuuamētū cranci: t p̄tinuitā. Egritudines eius sūt oīuz genez̄p̄t. n. pati malā zplonelā p̄solone. p̄tinuitā i q̄ nota qz ipsa piculosā est: qz disceptūt est aerī: t a. ppinqs ex trisfēcīs alterātibus: t maxime si sūt in loco iūcurarū: t spālī i. loco qz bregina: t est pars mollior: t gracilior: qz sūt in crāneo t tardius induratur: t hoc in pueris: qz ibi sit iunctio sine vñc dnaz iūcurarū.

E Be Anthonia dure matris & pre matris

Xpedito crancu videb pāniculos duos sub eo. s. piā matrē est du
ra matrē factos vt vellat cerebrū vt cerebrū non rāgat acra
neq̄ est valde durū iō iux crancu īmediate existit dura mī
solida et dura eliz iux cerebrū est piā mī q̄ moltz hūida ē vi nō ledat cere
brū: et q̄ ipsa tūment siue pectie lut venu q̄bus mediatisbus nutrit cere
brū: et q̄ apper quo duo fuerit pāniculus q̄s fuit: vt durus nō tūgenter
cerebrū: vt molle nō tūgenter: est et alia cā: vt si nocumēt accide
re vni nō coicaret cerebrū et dura mī magi: est alligata crancu vi suspedat
eliz: vt q̄ pīp̄ siue siaḡ porositas trāmittit musculos et ligamenta: bñ ē
dura mī tūmūtate cu cerebro vñ penetrat pīp̄ dīdē sp̄s p̄ medius i dext
erū: et lūnstrū vñsp̄ ad vñtriculū antridē et dīdēs ēt pīp̄ i antris et posteris:
iō dīdit antris cerebrū a posteriori: et siue bñ necessarii: q̄ vñp̄ est diuise
p̄clonis ab aliis sic dīnidit dura mī: ita ēt et pia mīfīlio magi: q̄cū pia mī
sit sublētaculū venas nūtientiū cerebrū osis est p̄ caueri nositatiū cerebrū
vñtriculū tribuat cerebrū: q̄ sic peneaut vñsp̄ ad vñtriculū cerebrū
circūtricra vellant sūt vi pāniculo subtilissimo vñsp̄ ad finē mediū: nā vñtric
lus posterior pāniculo nō indiger: pp̄ siccitatē eius respectu anterioris

Be Anatomia cerebri.

Panniculus elevatus appetit cerebrum i boce maius i q̄ritatē q̄ laliq
alio alii eiusdē q̄ritatē: q̄ cor h̄ calidiss eisdē idiger pp opatio
ne intellect⁹ plurib⁹ spiritib⁹ alalib⁹: h̄ cerebrū h̄ duas pres. s.
anteriorē & posteriorē: ps posterior est diuisa fm dextrū & sinistrū: h̄ diuisio
est appens manifeste in sba cerebri: et ext̄ pnti v̄triculis ei⁹: sba ei⁹ est sba
medularis frigida & humida diuersa ab aliis medulosis: nō est x̄cta vt cra
neū nutrit: i⁹ poti⁹ craneū nutrit vt p̄tineat cerebrū: et i⁹ iuuamēti est vt
spm vitalē sui 9⁹ ne xp̄pet: vt stat alatis postea yo vade scldēdo lenis p me
diū donec puenias ad v̄triculū anteriorē magnū & an̄g. p fundas v̄lgs ad la
cunā nota v̄triculū ec̄ diuīsū vt dixi i dextrū & sinistrū: p̄ties hinc inde
sunt deſcedētes v̄lgs ad basim & diuidētes dextrū & sinistrū: tūc stat vide
bis aplitudinē vniuersitatis v̄triculoz i anteriori p̄ ei⁹: s. In aglo anteriori
locata est fantasia: q̄ retēta est sp̄ēx a sensib⁹ pticularib⁹ receptaz: sāglo po
steriori est imaginatio: q̄ est app̄hēsua h̄az sp̄ēx i fantasie: eas app̄
hendit apōnēdo & diuidēdo discernēdo h̄ ec̄ h̄ i me⁹ yo huic est sensus cois
q̄ est app̄hēdēs sp̄ēs delaraz a sensib⁹ pticularib⁹ & iō sensitiva terminat ad
illū locū vt riui ad fontē vt videbis: t̄ h̄ oia sunt dcā fm s̄niam h̄ui de v̄tu
rib⁹ alalib⁹. Et i⁹ fm s̄niam h̄a. t̄ Ari. ibi tm̄ sic sensus cōs q̄ diuīsimode
pot̄ dici: i fantasia & imaginatio vt als delaraui. Et ex his p̄n patere iuuā
mēta hui⁹ v̄triculoz iuuamēta sunt vt imaginationi: fantasie: sensui cōs
derati: vt ob⁹ sensitiva sine orgāis sensuū tribuat spm aiale: vt sentiat
& ex his appetit nūmēta q̄ i h̄ v̄triculo & cerebro anteriori p̄tingūt: q̄ i eo
possent oes egritudines fieri solo x̄mitatē mala: pplexiō q̄ si simi pānicu
lo dolorē cāmēt si totū circūdā pāniculū vocat ouī si media p̄ē emigraneā
pot̄ pati egritudine q̄ est apāt si sit i pāniculū calidū vocat syren q̄ si re
quēt p̄tig si sit frigidū vocat litargia: si yo sit i sba cerebri pessimū est et
mortifer: & pot̄ pati egritudinē apōnālē q̄ si est oppilans nō ex rotō: aut est
sba vaporosa & sic est v̄tigo & scotomata aut est bimoralis & sic est stupor: pa
lisīs & binōi: si sit oppilās ex rotō aut oppilat v̄triculos & s̄bam simulaut
v̄triculos tm̄: si v̄triculos & s̄bam sic est apoplexia: si v̄triculos tm̄ sic est
epilepsia: ver est q̄ h̄ oppilatio est oppilās v̄triculos alios: i⁹ nō tm̄ quātū
anteriorē. H̄elta yo est de genere male apōnōs: q̄ aut q̄ pcedas ad v̄tri
culū mediū p̄sidera iter media iter h̄uc & mediū sunt trias: s. anche q̄ s̄t sic
basis h̄mōi anterioris v̄triculi dextrī & sinistrī: sba cerebri ad formā & figu
rā āchaz: & latere vniūlculoz itra v̄triculos iā dictos est sba vna ru: san
guīca acta ad modū v̄mis o blōgi sine subter rāei ligata ligamētis & neru
lis alterutringit: q̄ ad sui elongationē p̄stringit: claudit anchas: & viā sine
traſitū ab anteriori ad mediū & ecōtrat: q̄n h̄o vult cessare a sui cogitatione &
p̄sideratio eleuāt p̄ties & dilatāt achas vt possit sp̄is trāfire ex vno v̄tri
culo ad alios & iō vocat v̄mis n̄f q̄ assimilat v̄mis subterraneo in sba & figa
et i motu āctuo & extēsuo. post h̄ deſcedē iferis paulatē & b̄o tibi occurret
lacuna q̄ est qdā p̄cauitas rotunda & oblonga i cui⁹ medio est foramē tendens

monica fosc. R

m3

50

GOROKOESJUM SAPJEVITJE

81